

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Baggrunden for fremsættelsen af inatsisartutlov om koncession til turistaktiviteter i 2012¹ var at forbedre betingelserne for at lave langsigtede investeringer i tilknytning til turismeaktiviteter. Investeringerne skulle skabe øgede aktiviteter og lokal vækst. Muligheden for eneret til at udbyde en koncession i et område skulle sikre, at der er mulighed for at udvikle et forretningskoncept, uden at andre udbydere kunne udnytte det. Koncessionerne medførte ikke begrænsninger i retten til at udbyde tilsvarende turistydelse i andre områder.

Inatsisartutloven blev efterfølgende ændret i 2015². Formålet med ændringen var at standardisere og forenkle ansøgningsprocessen for koncessioner til turistvirksomhed. En del af denne standardisering bestod i at anvendelsesområdet blev udvidet, således at det også omfattede sportsfiskeri efter fjeldørred. Dette område var tidligere reguleret i en selvstændig inatsisartutlov³. Derudover indeholdt inatsisartutloven i 2015 også en hjemmel til at Naalakkersuisut i en sektorplan kan fastsætte områder til turismevirksomhed, samt fastlægge, hvilke aktiviteter koncessionen skal omhandle.

I 2022 igangsatte Departementet for Udenrigsanliggender, Erhverv og Handel arbejdet med at udarbejde et forslag til ændring af Inatsisartutlov om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder. Hovedformålet med ændringen var at sikre en højere inddragelse af kommunerne i forbindelse med sagsbehandlingen knyttet til koncessionerne. Forslaget blev sendt i offentlig høring i perioden fra og med 31. maj 2023 til og med 28. juni 2023. I forbindelse med høringen indkom der en række principielle bemærkninger til forslaget. Arbejdet med ændringsforslaget viste sig at være omfattende, og det blev på den baggrund besluttet at udarbejde en ny inatsisartutlov. Forslaget til denne nye inatsisartutlov tager dog udgangspunkt i de gældende regler på området med de ændringer der beskrives under "2. Hovedpunkter i forslaget".

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1 Koncession til turistydelse

Forslaget vil indebære, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at levering af turistydelse i afgrænsede områder kræver tildeling af en koncession. Dette vil ske ved, at Naalakkersuisut

¹ Inatsisartutlov nr. 19 af 3. december 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder.

² Inatsisartutlov nr. 15 af 3. juni 2015 om ændring af inatsisartutlov nr. 19 af 3. december 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder (Lovens anvendelsesområde udvides til at omfatte koncession til sportsfiskeri og hjemmel til sektorplan).

³ Inatsisartutlov nr. 20 af 22. november 2011 om koncession til sportsfiskeri.

fastlægger regler i en bekendtgørelse, som fastslår, at et givent område udgør et koncessionsområde, og at en konkret type af turistydelser er underlagt en koncessionspligt i det pågældende område.

Det forudsættes, at den pågældende bekendtgørelse vil komme i offentlig høring af hensyn til aktører, der allerede udbyder turistydelser i området, samt af hensyn til andre interessenter, der vil kunne bistå med bemærkninger til, at en given turistydelelse i et område underlægges et koncessionskrav, herunder om der f.eks. allerede eksisterer lokalplaner mv. i området.

Hvis der bliver fastsat regler om, at levering af turistydelser i et afgrænset område eller områder kræver tildeling af en koncession, vil Naalakkersuisut efter en udbudsrunde og høring af et eventuelt nedsat bedømmelsesudvalg, jf. proceduren i forslaget § 9, kunne tildele koncession til turistydelser til en rettighedshaver. Koncession til turistydelser vil blive meddelt som en eneret.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling har i den forbindelse overvejet, om eneretten giver anledning til ekspropriationsretlige overvejelser. Efter grundlovens § 73, stk. 1, kan ingen tilpligtes at afstå sin ejendom, medmindre almenvellet kræver det. Det kan endvidere kun ske ved lov og mod fuld erstatning.

Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling er af den opfattelse, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et indgreb i en rettighed, der er beskyttet af grundlovens § 73, for så vidt angår fysiske og juridiske personer, der lovligt udbyder turistydelser i et område, der efterfølgende underlægges et koncessionskrav. Det er endvidere Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestillings vurdering, at et sådant indgreb ikke i almindelighed vil udgøre ekspropriation (afståelse) efter grundlovens § 73.

Der er herved lagt vægt på, at forslaget er en videreførelse af den gældende retstilstand, og at forslaget særligt tager sigte på områder, såsom betalingsjagt, og at der på dette område i praksis alene foreligger tidsbegrænsede autorisationer, der som udgangspunkt gælder i 2 år med mulighed for efterfølgende forlængelse. Dertil kommer, at udpegningen af nye koncessionsområder vil blive sendt i offentlig høring, hvilket giver eventuelle interessenter en mulighed for at komme med indsigelser, herunder hvis de allerede udøver turistydelser i det pågældende område. Det betyder, at der i praksis i hvert enkelt tilfælde vil være mulighed for at tage højde for sådanne eksisterende turistydelser, der lovligt udbydes samt eventuelle gældende autorisationer i et område, der overvejes udpeget som et koncessionsbelagt område. Derudover er der lagt vægt på, at forslaget ikke indebærer, at alle områder, der f.eks. indeholder betalingsjagt bliver udlagt til et koncessionsområde, og at forslaget således ikke indebærer, at det ikke er muligt at udøve betalingsjagt i et andet område.

Endvidere er der i forslaget § 8 indsat en dispensationsadgang fra kravet om, at levering af turistydelser i et afgrænset geografisk område kræver tildeling af en koncession, hvor det vurderes, at kravet ellers vil kunne indebære et ekspropriativt indgreb efter grundlovens § 73.

Det kan imidlertid aldrig på forhånd udelukkes, at der i ganske særlige tilfælde kan være enkelte turistaktører, som vil kunne blive ramt så intensivt, at der vil være tale om ekspropriation over for de pågældende. Baggrunden herfor er, at det vil bero på en konkret og individuel vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation, hvilket bl.a. vil kræve en gennemgang af de enkelte virksomheders oplysninger. Det er derfor sædvanligt, at der i lovgivningen indsættes mulighed for at få dispensation, selvom lovens ordning ikke forudsættes at indebære nogen former for indgreb, som er ekspropriative. Er et indgreb helt undtagelsesvis ekspropriativt, vil den pågældende have krav på at få hel eller delvis dispensation fra det eller de krav, som indebærer, at der er tale om afståelse. Aktører har også mulighed at indbringe spørgsmålet for domstolene.

Det vil efter forslaget være en forudsætning for at blive taget i betragtning i en udbudsrunde til koncession af turistydelser, at en eventuel ansøger opfylder de krav, der følger af forslaget §§ 12-15 og regler fastsat i medfør af § 16. Såfremt kravene ikke er opfyldt, vil ansøgningen blive afvist.

Naalakkersuisut vil ved vurderingen af indkomne ansøgninger i forbindelse med udbudsrunderne skulle træffe afgørelse på baggrund af de udvælgelseskriterier, der følger af denne inatsisartutlovs § 10, og mindstekrav fastsat i medfør af § 11.

Hvis der bliver foretaget en udbudsrunde, uden at det har været muligt at meddele koncessionen til turistvirksomhed til en kvalificeret rettighedshaver, vil ansøgning om koncession til turistydelser til et område kunne meddeles uden en fornyet udbudsrunde. Det vil dog være en forudsætning, at ansøgningen er modtaget senest 18 måneder efter ansøgningsfristens udløb.

Den rettighedshaver, der vil få tildelt en koncession til turistydelser, har herefter en række pligter, der skal overholdes, jf. forslaget §§ 17-18, ligesom der årligt skal betales en afgift for den tildelte koncession til turistydelser, jf. §§ 20-23.

Naalakkersuisut vil efter forslaget skulle føre tilsyn med koncessioner til turistydelser og rettighedshaverne, ligesom Naalakkersuisut vil kunne meddele rettighedshaveren og andre omfattet af denne inatsisartutlov påbud om at berigtige eller ophøre et ulovligt forhold.

2.2 Oprettelse af bedømmelsesudvalg

Forslaget indeholder hjemmel til, at Naalakkersuisut vil kunne træffe afgørelse om oprettelse og anvendelse af bedømmelsesudvalg for koncessioner til turistydelser for

koncessionsområdets kommune. Formålet med bedømmelsesudvalget er at sikre en mere kommunal og lokal deltagelse i forbindelse med sagsbehandlingen vedrørende turistkoncessioner.

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om udpegningen af medlemmer til bedømmelsesudvalget, udpegningen af formanden til bedømmelsesudvalget, samt regler om, hvordan afstemningen i bedømmelsesudvalget vil skulle ske.

2.3 Delegation til kommunerne

Forslaget indeholder hjemmel til, at Naalakkersuisut vil kunne delegerer kompetencen til at meddele koncession til turistydelser til kommunerne. Forslaget indeholder også hjemmel til, at tilsynet vil kunne delegeres til andre myndigheder og institutioner under Grønlands Selvstyre samt kommunerne.

2.4 Udvalgelseskræterier og krav til ansøgerne

Der foreslås foretaget sproglige ændringer i udvalgelseskræterierne, der fastsættes i forbindelse med en udbudsrunde i forhold til den nugældende Inatsisartutlov om koncession til turistydelser i udvalgte landområder. For det første er det foretaget præciseringer i forhold til ansøgerens sagkundskaber og økonomiske baggrund. Derudover er det tydeliggjort, at det med forslaget er et udvalgelseskræterier, hvorledes projektet tager sigte på at skabe grønlandske arbejdspladser og benytte grønlandske leverandører af varer og tjenesteydelser i forbindelse med koncessionen.

Yderligere er der indsat et udvalgelseskræterier om ansøgerens udførelse eller konkrete planlægning af udførelse af aktiviteter vedrørende markedsføring, udbud, salg og levering af samme type eller typer turistydelser i hele eller dele af området, der er omfattet af en mulig fremtidig koncession. Bestemmelsen tager sigte på at give ansøgere, der har igangsat aktiviteter i et område, før det sendes i en udbudsrunde, en fordel, i det omfang de vælger at ansøge om tildeling af nye koncessioner i det område, hvor de i forvejen udøver turistydelser.

Derudover er bæredygtighed indsat som et selvstændigt udvalgelseskræterier i forslaget til § 10, stk. 1, nr. 5. Bæredygtighed forstås i denne sammenhæng som "hensynene til beskyttelse af natur, miljø, klima, arbejdstagerrettigheder og almindelige samfundsinteresser".

Kapitlet indeholder også en bestemmelse om, at Naalakkersuisut i forbindelse med udbudsrunder vil kunne fastsætte mindstekrav, som ansøgeren skal opfylde for at komme i betragtning.

Det er indsat hjemmel til, at Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler om rettighedshaverens pligt til at anvende grønlandske arbejdstagere og grønlandske leverandører af varer og tjenesteydelser i forbindelse med koncessionen.

Det er indsat et krav om at koncessioner til turistydelser kun vil kunne meddeles til fysiske personer og juridiske personer, der ikke har ubetalt forfalden gæld på mere end 100.000 kr. til Naalakkersuisut. Kravet vil dog efter forslaget blive anset som opfyldt, hvis der er indgået en afdragsaftale, og aftalen er overholdt.

Betingelsen om, at koncessioner til turistydelser kun kan meddeles til fysiske personer, der har folkeregisteradresse i Grønland, foreslås skærpet, således at koncessioner kun vil kunne meddeles til personer, der har haft folkeregisteradresse i Grønland i 5 år. Som en konsekvens af bestemmelsen er der også indført et kapitalkrav i forslagets § 13, stk. 1 nr. 3, om, at mere end halvdelen af selskabets kapital skal ejes direkte eller indirekte af fysiske personer, der opfylder betingelserne i forslagets § 12, samt at mere end halvdelen af stemmerettighederne direkte eller indirekte tilkommer fysiske personer, som opfylder kravene i § 12. Det samme hensyn gør sig gældende for forslagets § 13, stk. 1, nr. 4.

2.5 Betingelser for at blive taget i betragtning til koncession til turistydelser

Der foreslås indsat en række betingelser, som skal være opfyldt, før det vil være muligt at blive taget i betragtning til at få tildelt koncession til turistydelser.

Der er således tale om en række forudgående betingelser, der vil skulle være til stede, for at det er muligt overhovedet at blive taget i betragtning til at få meddelt koncession til turistydelser på baggrund af de kriterier, der følger af forslagets § 10 og mindstekrav fastsat i medfør af § 11.

Det drejer sig om konkrete krav til rettighedshaveren samt krav om en sikkerhedsplan og forsikringsdækning eller anden sikkerhedsstillelse. Det kan desuden være krav om ansættelse og anvendelse af grønlandske arbejdstagere eller leverandører, hvis Naalakkersuisut fastsætter regler herom i medfør af forslagets § 16.

Hvis betingelserne ikke er opfyldt, vil en ansøgning om koncession til turistydelser således blive afvist. I særlige tilfælde vil Naalakkersuisut dog kunne meddele dispensation efter forslagets § 8.

Kravene vil skulle være opfyldt i hele koncessionsperioden.

2.6 Dispensationsadgang

Der foreslås indsat en adgang i forslaget til, at Naalakkersuisut i særlige tilfælde vil kunne dispensere fra kravene i denne inatsisartutlovs §§ 12-15 og §§ 17-18, samt bestemmelser fastsat i medfør af denne inatsisartutlov.

Dispensationsadgangen foreslås indsat af hensyn til bl.a. administrative og økonomiske hensyn hos rettighedshaveren.

Naalakkersuisut vil f.eks. kunne dispensere fra kravene, hvis der foreligger et særligt hensyn til turistaktøren, herunder henset til et lavt antal af medarbejdere ansat ved turistaktøren, ophold i udlandet på grund af uddannelse eller sygdom, eller hvis det vurderes, at aktøren vil lide uforholdsmæssig stor administrativ eller økonomisk last ved at iagttage sædvanlige koncessionskrav. De nævnte eksempler er ikke udtømmende.

En rettighedshaver, der har fået tildelt en koncession til turistydelser, vil også kunne ansøge om dispensation på et senere tidspunkt, hvis rettighedshaverens forhold senere måtte ændre sig.

2.7 Tildeling af koncession efter koncessionsperiodens udløb

Det er tydeliggjort, at når koncessionsperioden udløber, vil koncessionen på ny skulle i udbud. Den tidligere rettighedshaver vil igen kunne få tildelt koncessionen på baggrund af vægtningen af udvælgelseskriterierne i forbindelse med udbudsrunderen.

2.8 Koncessionsperioden

Hovedreglen var tidligere, at koncessioner kunne tildeles for en periode på op til 5 år. Denne periode udvides med forslaget til et udgangspunkt på op til 20 år. Derudover indsættes der en mulighed for, at en tildelt koncession vil kunne forlænges med 20 år, når det er nødvendigt grundet en ændret aktivitetsplan og muligheden for at skabe et økonomisk overskud. Den allerede gældende samlede periode for koncessionen på 30 år foreslås opretholdt. Den samlede periode for en koncession til turistydelser vil derved ikke kunne overstige 30 år. Efter dette tidspunkt vil koncessionen skulle i fornyet udbud.

2.9 Pligter efter tildeling af koncession til turistydelser

Forslaget indebærer en række pligter, som rettighedshaveren efter tildelingen af koncession til turistydelser vil skulle overholde.

Rettighedshaveren vil bl.a. skulle have en aktivitetsplan for rettighedshaverens aktiviteter efter koncessionen til turistydelser, som skal godkendes af Naalakkersuisut, inden der må iværksættes aktiviteter.

Bestemmelsen om Naalakkersuisuts godkendelse af aktivitetsplanen foreslås udbygget med hvad aktivitetsplanen, i det omfang det er relevant, vil skulle indeholde i forhold til den nugældende Inatsisartutlov om koncession til turistydelser i udvalgte landområder.

I bestemmelsen om rapportering er det i forhold til den nugældende Inatsisartutlov om koncession til turistydelser i udvalgte landområder præciseret, at rapporteringen vil skulle ske

årligt. Derudover er der indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om indsendelsen af rapporter, og at reglerne kan omfatte både, hvilke oplysninger der skal rapporteres om, og rapporteringshyppigheden.

Derudover er der indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan dele oplysninger indkommet i forbindelse med rapporteringen med offentlige myndigheder og selvstyrejede virksomheder.

Yderligere er der indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan offentliggøre statistiske oplysninger vedrørende koncessioner.

2.10 Tilsyn

Det er foretaget ændringer vedrørende tilsyn i forhold til den nugældende Inatsisartutlov om koncession til turistydelser i udvalgte landområder. Vedrørende tilsyn er adgangen for tilsynsmyndigheden til at få adgang til bygninger m.v. uden retskendelse fjernet. Derudover indeholder forslaget en hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn, samt en adgang til at Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler, der indeholder en delegation af tilsynet til andre myndigheder og institutioner under Grønlands Selvstyre samt kommunerne.

2.11 Tilbagekaldelse af koncessionen

Det er præciseret, at Naalakkersuisut vil kunne tilbagekalde en koncession udstedt i henhold til denne inatsisartutlov, hvis turistaktøren undlader at efterkomme påbud efter inatsisartutloven.

Yderligere er der fastsat hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tilbagekaldelse af koncessioner.

2.12 Afgiftsfastsættelsen

Forslaget indebærer, at bestemmelsen om den afgift, rettighedshaveren vil skulle betale for at have koncessionen, er præciseret. Derudover er afgiftsniveauet gjort mere simpelt. Tidligere har det været differentieret mellem områder, hvor længe man har haft koncessionen. Derudover har der været mindre variationer i beløbets størrelse i forhold til type koncession. For at minimere administrationen i forbindelse med dette, er dette forsøgt gjort mere ensrettet. Dog opretholdes der fortsat en forskel mellem koncessioner til betalingsfiskeri og øvrige koncessioner. Denne forskel var der også i de gældende regler.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes som udgangspunkt ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Ændringerne vedrørende udbud af koncessionsområder, som efter tidligere udbud ikke er meddelt en rettighedshaver, jf. § 9, stk. 2, forventes dog potentielt at kunne medføre

administrative besparelser. Besparelsen ligger i, at der for disse områder ikke skal gennemføres administrativt tunge udbudsprocesser.

Ændringen i afgiftsfastsættelsen vurderes ikke at påvirke forslaget økonomiske konsekvenser. Det er en forskel i de perioder, som en koncession er givet for. Tidligere har nogen skullet svare en højere afgiftssats, fordi de har haft området i længere tid. Andre har skullet svare en lavere afgift, fordi de kun har haft koncessionen i kortere tid. Afgiftsniveauet, der er valgt i det foreslåede, ligger på et mellemniveau, i forhold til hvad der tidligere skulle betales. Derudover er der på det nuværende tidspunkt tildelt 11 koncessioner til betalingsjagt, 1 koncession til isbjørnesightseeing og 1 koncession til heliskiing. Det er således et ret begrænset antal aktører, hvorfor det vurderes, at indtægten til Landskassen fremadrettet vil ligge på samme niveau som tidligere.

At afgiftsordningen bliver mere simpel at administrere, vurderes at have positive konsekvenser. Det forventes, at det kan medvirke til at nedsætte sagsbehandlingstiden på området.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

At koncessioner kan meddeles for 20 år, og at perioden kan forlænges med yderligere 20 år, dog fortsat op til maksimalt 30 år, forventes at give erhvervslivet forbedrede rammer i forhold til finansiering af projekterne.

Det vurderes, at de mindre justeringer i afgiftsfastsættelsen ikke udgør væsentlige økonomiske ændringer i løbet af en koncessionsperiode, også henset til beløbets relativt beskedne størrelse. Det vurderes positivt for erhvervslivet, hvis det, at afgiftsstrukturen gøres mere simpel, kan medvirke til at nedsætte sagsbehandlingstiden.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for miljø, natur eller folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have konsekvenser for borgerne. De vil fortsat have ret til at gå på jagt, fiske, samt opholde sig i naturen med videre i henhold til de almindelige regler herfor, selvom det pågældende område og den pågældende aktivitet er omfattet af et koncessionskrav. Eneretten vil kun gælde for så vidt angår levering af turistydelser, og de ovennævnte aktiviteter vil f.eks. falde uden for definitionen af turistydelser, i det omfang den udøvende person ikke har betalt en anden for at få adgang til at udøve aktiviteten.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ikke andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget var i perioden fra og med 29. april 2024 til og med 28. maj 2024 offentliggjort på Grønlands Selvstyres høringsportal, og fremsendt til følgende høringsparter:

Formandens Departement

Departement for Boliger og Infrastruktur

Departement for Finanser og Skatter

Departement for Fiskeri og Fangst

Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender

Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke

Departementet for Selvstændighed og Udenrigsanliggender

Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø

Departement for Børn og Unge

Departementet for Sundhed

Avannaata Kommunia

Qeqqata Kommunia

Qeqertalik Kommunia

Kommuneqarfik Sermersooq

Kommune Kujalleq

Grønlands Erhverv

Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)

Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG)

Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK)

Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK)

Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK)

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)

Avannaata Erhverv

Qeqertalik Business Council

Arctic Circle Business

Sermersooq Business

Innovation South Greenland

kommunernes planmyndigheder

Explore North Greenland

Destination Arctic Circle

Innovation South Greenland

Destination Diskobay

Eastgreenland.com

Visit Greenland

Nalik Ventures

Air Greenland

Nuna Advokater

Arctic Law
Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm
Advokatfirmaet Meinel
Advokat Gedion Jeremiassen
Inuit Law
Advokat Naja Joelsen
Advokat Aviâja Helms
Advokat Marie Louise Frederiksen
Grønlands Revision
Deloitte
EY
BDO
Air Greenland
Grønlandsbanken
BankNordik

Derudover er høringen sendt separat til indehaverne af eksisterende koncessioner til turistvirksomhed.

De indkomne høringssvar og departementets stillingtagen til disse fremgår af høringsnotatet som fremgår af bilag 1.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Stk. 1

Bestemmelsen angiver, at forslaget vil finde anvendelse på koncessioner til turistydelse. Dette vil også omfatte de rettighedshavere og turistydelse, som relaterer sig hertil, Begreberne defineres i forslagets § 2.

Stk. 2

Bestemmelsen angiver, at forslaget vil finde anvendelse for bygninger, anlæg, indretninger, veje og anden infrastruktur. Bygninger, veje, anlæg m.v., som befinder sig på landterritorium eller søterritorium eller i den eksklusive økonomiske zone ved Grønland, vil blive omfattet af inatsisartutlovens bestemmelser, såfremt anvendelsen sker i forbindelse med udbud, salg eller levering af turistydelse omfattet af inatsisartutloven.

Stk. 3

Det foreslås, at inatsisartutloven ikke vil finde anvendelse på aktiviteter omfattet af licens til turistvirksomhed i medfør af det samtidigt fremsatte forslag til Inatsisartutlov om turistvirksomhed, om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed og begrænsning i adgang til visse områder.

Det foreslås således, at inatsisartutloven ikke skal påvirke anvendelsesområdet for det samtidigt fremsatte forslag til Inatsisartutlov om turistvirksomhed, om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed og begrænsning i adgang til visse områder samt de tilladelser, der er meddelt i medfør heraf.

Til § 2

Til stk. 1

Efter forslaget vil en turist blive defineret som en person, der rejser til et sted uden for personens normale opholdssted eller bopæl, og hvor hele eller dele af rejsen sker med fornøjelse, rekreation eller ferie for øje, og som erhverver en tjenesteydelse i den anledning. Turisten betaler et vederlag for denne tjenesteydelse. Afhængig af hvilken type af ydelse det drejer sig om, vil turisten kunne få stillet produktet til rådighed og selv udføre aktiviteten, eksempelvis mulighed for at vandre eller stå på ski i et særligt område, eller turisten kan udføre aktiviteten sammen med den rettighedshaver, eller repræsentant herfor, der udbyder aktiviteten, eksempelvis en helikoptertur.

Forslaget vil indebære, at hele eller dele af rejsen skal ske med fornøjelse, rekreation eller ferie for øje. Det betyder, at en person f.eks. vil kunne rejse til Grønland i forretningsøjemed,

men hvor enkelte dage af dette ophold består af fornøjelse, rekreation eller ferie. Personen vil i dette tilfælde ikke være en turist i inatsisartutlovens forstand i de dage eller dele af dage, hvor formålet med personens ophold sker i forretningsøjemed. Derimod vil personen kunne være at betragte som en turist de øvrige dage eller dele af dage af opholdet, hvor formålet i stedet er af hensyn til fornøjelse, rekreation eller ferie, herunder f.eks. for at opleve Grønlands natur og dyreliv i privat øjemed og for fornøjelses skyld. Det vil endvidere kræve, at det er i forbindelse med denne del af rejsen, at vedkommende erhverver sig en tjenesteydelse.

Definition af en turist efter den foreslåede bestemmelse er fastsat ud fra hensyn om at muliggøre eksklusivitet ved udbud og levering af visse turistydelse i særlige områder, samtidig sikres, at lokales ret til færden ikke indskrænkes. Der er valgt en definition, der ikke vil knytte sig til f.eks. nationalitet. Ud fra definitionen kan man således godt være turist i sit eget nærområde, i det omfang man indgår en aftale om at få leveret en turistydelse mod at betale et vederlag til udbyderen.

Til stk. 2

Efter forslaget vil en turistydelse blive defineret som en tjenesteydelse i form af en aktivitet og / eller et produkt, der er fortrinsvist rettet til turister, og som leveres mod vederlag. Turistydelsen vil eksempelvis kunne bestå af en aktivitet i form af en oplevelse såsom dagsture, sightseeing, sejlture og hundeslædeture. En turistydelse vil eksempelvis også kunne bestå af et produkt i form af tilknyttede ydelser til aktiviteten, herunder udstyr, transport, mad, drikke og overnatning.

Til stk. 3

Bestemmelsen definerer, hvad en koncession til turistydelse vil omfatte. Koncessionen vil indebære en ret til levering af en eller flere turistydelse inden for et afgrænset geografisk område. Koncessionen vil blive meddelt til en rettighedshaver som defineret i forslagens § 2, stk. 4.

Til stk. 4

Efter forslaget vil en rettighedshaver være en fysisk person eller en juridisk person, der ved at få meddelt en koncession har opnået rettigheder til at udbyde og levere nærmere bestemte turistydelse i et nærmere afgrænset område. Med koncessionen vil der også følge forpligtelser for rettighedshaveren.

Til stk. 5

Med udbudsrunde forstås i denne inatsisartutlov en almindelig offentlig indkaldelse af ansøgninger om meddelelse af koncession. Udbuddet af koncessioner til turistydelse reguleres i forslagens § 9.

Til stk. 6

Ved grønlandske arbejdstagere forstås i forslaget arbejdstagere, der har folkeregisteradresse i Grønland.

Til stk. 7

Ved grønlandske leverandører forstås i denne inatsisartutlov leverandører, der har pligt til at have registreret hjemsted i Grønland. Registreringen skal ske i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen vil give Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at levering af turistydelser i et afgrænset geografisk område kræver tildeling af en koncession.

Det kan være et område, der er attraktivt med hensyn til betalingsjagt, skisport eller andet, og hvor det forventes, at turisterhvervet kan opnå øget omsætning ved, at aktører opnår særlige rettigheder til levering af turistydelser. Hvis Naalakkersuisut fastsætter bestemmelser om et koncessionskrav for et givent område, vil Naalakkersuisut skulle udbyde koncessioner i området efter udbudsbestemmelserne i forslagets kapitel 3. Den eller de rettighedshavere, der bliver meddelt koncession til et afgrænset område, vil efterfølgende kunne levere turistydelser mod betaling i det pågældende område. Har Naalakkersuisut ikke fastlagt bestemmelse om et koncessionskrav for en turistydelser i et givent område, foreligger der ikke et sådant krav, og turistydelserne er ikke reguleret i det pågældende område i henhold til dette forslag.

Når der er udarbejdet regler om et koncessionskrav for en turistydelser i et afgrænset område, igangsættes en udbudsrunde. Ud fra de ansøgninger, der kommer, vælges en eller flere rettighedshavere, der får koncession på det område og den turistydelser, der har været i udbud.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at fravige anden lovgivning, herunder erhvervsrettet lovgivning, miljørettet lovgivning eller planlovgivning.

Det indebærer således, at regler fastsat i medfør af bestemmelsen ikke må være i strid med bl.a. Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse eller anden lovgivning.

Det foreslås endvidere, at regler fastsat i medfør af bestemmelsen skal respektere eksisterende fastsatte planer i medfør af Inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse, hvor der allerede er taget stilling til udøvelse af tilsvarende tjenesteydelser inden for et givent område, og at regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov viger herfor.

Hermed sikres, at der ikke fastsættes regler i strid med bl.a. kommunernes bestemmelsesret over et givent område eller anden lovgivning, hvor der er taget stilling til udøvelse af erhvervsvirksomhed i et nærmere bestemt område.

Det forudsættes endvidere, at bekendtgørelser, som fastsætter regler om, at levering af tjenesteydelser i et afgrænset område kræver tildeling af koncession, kommer i offentlig høring.

Derved kan eventuelle interessenter kan bistå med oplysninger, der har betydning for tildelingen af koncession til turistydelser i området.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et koncessionskrav til turistydelser i et område ikke udelukker, at andre former for turistydelser kan udbydes i samme område. Det indebærer, at rettighedshaveren kan udbyde andre former for turistydelser i området end de, der er omfattet af koncessionen. Det indebærer endvidere, at andre aktører også kan udbyde andre former for turistydelser i området, som ikke er underlagt et koncessionskrav. Desuden indebærer forslaget, at to forskellige aktører kan få tildelt koncession til det samme område, men i forhold til udbud af forskellige ydelser. Det kan f.eks. forestilles i tilfælde, hvor der tildeles 2 koncessioner i samme område, og hvor de pågældende ydelser omfattet af koncessionen er meget sæsonprægede, og hvor rettighedshaverne dermed ikke benytter området i den samme periode.

Til § 4

Til stk. 1

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan meddele koncession til turistydelser.

Det foreslås, at dette skal ske på baggrund af den procedure, der følger af forslagets § 9, dvs. på baggrund af en udbudsrunde.

Det foreslås endvidere, at tildelingen af koncession til turistydelser skal ske på baggrund af de kriterier, der følger af dette forslags § 10 samt mindstekrav, der er fastsat i medfør af forslagets § 11.

Det foreslås desuden, at koncessioner til turistydelser meddeles med eneret. Bestemmelsen angiver, at det alene den rettighedshaver eller de rettighedshavere, som har modtaget koncession til turistydelser til et område, der må levere den pågældende turistydelser. Det er således endvidere kun rettighedshaveren eller rettighedshaverne, som kan tage vederlag for den turistydelser, som koncessionen vedrører i det pågældende område.

En koncession til turistydelser vil ikke udelukke andres lovlige færden i området. Dette kan f.eks. være personer, der vandrer i et koncessionsområde, hvor der udbydes betalingsfiskeri, ligesom koncessioner ikke vil påvirke andres ret til bl.a. at fiske i området.

Til stk. 2

Det foreslås, at det er en forudsætning for at blive taget i betragtning til at få meddelt koncession til turistydelser efter stk. 1, at en ansøger opfylder de krav, der følger af forslaget §§ 12-15 og regler fastsat i medfør af § 16. Bestemmelsen angiver således en række forudgående betingelser, der skal være til stede, for at det er muligt overhovedet at blive taget i betragtning til at få meddelt koncession til turistydelser på baggrund af de kriterier, der følger af forslaget § 10 og mindstekrav fastsat i medfør af § 11.

Det drejer sig om konkrete krav til rettighedshaveren samt krav om en sikkerhedsplan og forsikringsdækning eller anden sikkerhedsstillelse. Det kan desuden være krav om ansættelse og anvendelse af grønlandske arbejdstager eller leverandører, hvis Naalakkersuisut fastsætter regler herom.

Hvis kravene ikke er opfyldt, vil en ansøgning om koncession til turistydelser således blive afvist.

Kravene for den meddelte koncession må ikke ændres i koncessionsperioden. Ved meddelelse af en koncession vil de angivne forudsætninger være blevet lagt til grund for meddelelsen af koncessionen. Ændres disse forudsætninger, er det derfor ikke længere sikkert, at rettighedshaver opfylder de kriterier, der blev lagt til grund for meddelelsen af koncessionen.

Til stk. 3

Det foreslås, at koncession til turistydelser kan overdrages til andre med forudgående skriftlig tilladelse fra Naalakkersuisut.

I forbindelse med en overdragelse vil det ved myndighedens godkendelse bl.a. skulle sikres, at grundlaget for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler rettighedshaveren i forhold til koncession, ikke forringes eller fjernes ved overdragelsen.

Til stk. 4

Det foreslås, at Naalakkersuisut af navnlig forbrugerinformativ årsager får beføjelse til at offentliggøre, hvilke rettighedshavere der har modtaget en koncession, hvilket område der er tildelt koncession i, hvad der er tildelt koncession til, samt varigheden af koncessionen.. Det kan f.eks. være på en hjemmeside, hvortil offentligheden har adgang. Hvis Naalakkersuisut gør brug af denne bemyndigelse, skal offentliggørelsen indeholde en oversigt over samtlige rettighedshavere, der har fået tildelt en koncession til turistydelser, således at der undgås forskelsbehandling.

Til stk. 5

For at sikre en ensartet procedure vil Naalakkersuisut efter forslaget kunne udarbejde en bekendtgørelse, der nærmere fastsætter vilkårene for tildeling af koncession til turistydelser.

Til stk. 6

Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at delegere kompetencen til at meddele koncessioner til turistydelser til kommunerne. Hvis bemyndigelsen udnyttes, indebærer det, at kompetencen til at tildele en koncession vil påhvile kommunalbestyrelsen, men ændrer ikke ved, at Naalakkersuisut i medfør af § 3, stk. 1, skal have fastsat regler om, at levering af turistydelser i et afgrænset område kræver tildeling af en koncession.

Til § 5

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse vedrører længden af koncessionsperioden. Bestemmelsen angiver, at en koncession til turismevirksomhed som hovedregel kan meddeles for en tidsperiode på op til 20 år. Det forudsættes, at en koncession som udgangspunkt skal meddeles for en tidsperiode på op til 10 år, og at det alene er i særlige tilfælde, at koncessionsperioden kan meddeles i en længere tidsperiode. Det vil særligt gælde ved særligt store projekter. Nødvendigheden for dette skal fremgå af projektets aktivitetsplan og budget.

En koncessionsperiode vil almindeligvis fastsættes under hensyntagen til den forventede varighed af de pågældende leverancer af turistydelser og mulighed for at få et økonomisk afkast af leverancerne.

Til stk. 2

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan meddele forlængelse af koncessionsperioden med op til 20 år. Forlængelse kan meddeles på samme eller ændrede vilkår.

Ved forlængelse af en tidsperiode vil denne blive fastsat under hensyntagen til på den ene side rettighedshaverens interesse i at få fastsat en længere periode og myndighedens interesse i, at denne periode ikke er så lang, at dette forhindrer, at der løbende kan ske en rimelig grad af tilpasning til markedsforholdene for turismeerhvervet. Muligheden for, at en rettighedshaver "sidder" på et stykke land i uhensigtsmæssigt lang tid, f.eks. i spekulativt øjemed, uden at skabe erhvervsudvikling, søges undgået. Det anses derfor som vigtigt, at rettighedshaveren formår at bevise, at eksklusivitets-retigheden benyttes til erhvervsudvikling og kan skabe en økonomisk bæredygtig virksomhed inden for en overskuelig tidsperiode.

Der vil kunne meddeles en forlængelse for en koncession til turistydelse med op til 20 år, når det anses som nødvendigt for at gennemføre en ændret plan for aktiviteterne og skabe mulighed for økonomisk overskud.

Baggrunden for bestemmelsen er, at Naalakkersuisut ønsker at give mulighed for, at virksomhederne kan starte projekter, og teste grundlaget for koncessionen. På baggrund af den viden og erfaringer virksomheden har fået på baggrund af dette, kan den udvide de ydelser, den tilbyder. Det er dog kun meningen, at denne mulighed for udvidelse skal bruges, når det sker i forbindelse med investeringstunge aktiviteter i virksomheden. Eksempelvis at virksomheden køber særligt dyrt udstyr, eller etablerer tung infrastruktur, bygninger etc. i tilknytning til koncessionen. Udvidelsen skal således ses i sammenhæng med at disse investeringer kræver højere grad af sikkerhed for at sikre finansiering af projektet.

Forlængelsen vil efter vurdering kunne ske på uændrede vilkår, såfremt forretningsprojektet går som planlagt. For eksempel når målene i den fremsendte aktivitetsplan er nået. Forlængelse på ændrede vilkår kan eksempelvis ske såfremt, projektet har ændret sig nævneværdigt i forhold til den først godkendte aktivitetsplan.

Til stk. 3

Det foreslås, at den samlede periode for koncession ikke kan overstige 30 år.

Bestemmelsen betyder, at der senest efter en periode på 30 år skal søges om en ny koncession, såfremt man ønsker at bibeholde denne. Dette vil betyde, at der skal ske en ny udbudsrunde, hvor den oprindelige rettighedshaver formodentligt vil have en bedre stilling, i kraft af de tiltag, som denne har lavet under den oprindelige koncession.

Til § 6

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse pålægger ansøgeren en oplysningspligt. Med oplysningspligt menes der for det første de situationer, hvor ansøgeren på eget initiativ gør opmærksom på forhold knyttet til koncessionen, som kan være relevant i forhold til myndighedsbehandlingen. Det kan f.eks. være oplysninger om uforudsete hændelser i forbindelse med leveringen af turistydelse. Dette forhold kan f.eks. foranledige overvejelser ved Naalakkersuisut, om der skal tilpasses i forhold til de sikkerhedsmæssige krav, der er for leveringen af tilsvarende turistydelse.

For det andet dækker oplysningspligten også over partens pligt til at meddele oplysninger på Naalakkersuisuts anmodning. Det kan f.eks. være oplysninger om antallet af solgte turistydelse i en given periode eller spørgsmål om kapacitet.

Til stk. 2

Bestemmelsen hjemler, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om oplysningspligtens omfang og hvorledes og i hvilken form oplysningerne skal indsendes. Eksempelvis kan Naalakkersuisut fastsætte regler om at et bestemt skema skal bruges til at indsende oplysningerne. Eller at der skal indrapporteres via en bestemt digital portal

Til § 7

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Naalakkersuisut kan træffe beslutning om oprettelse og anvendelse af et bedømmelsesudvalg for koncessionsområdets kommune. Bestemmelsen er affattet som en "kan"-bestemmelse, fordi det først er i den situation, at det er aktuelt at behandle sager vedrørende turistkoncessioner i forbindelse med områder i den pågældende kommune, at der skal oprettes et bedømmelsesudvalg.

Bestemmelsen indebærer, at det i højere grad end tidligere bliver muligt at sikre, at der sker en lokal inddragelse i forbindelse med behandlingen af koncessionsansøgningerne og de meddelte koncessioner.

Bedømmelsesudvalget nedsættes ifølge forslaget som et uafhængigt udvalg under den myndighed, som har beslutningskompetence til at tildele koncession til turistydelser. Det forudsættes i den forbindelse, at de indstillinger, som udvalget måtte afgive til afgørelsesmyndigheden, er interne efter Landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning og Landstingslov om offentlighed i forvaltningen, hvis det ikke er udvekslet med udenforstående.

Til stk. 2

Det foreslås, at bedømmelsesudvalget har til opgave at afgive indstillinger på baggrund af ansøgninger til et koncessionsområde samt eventuelle andre relaterede forhold til disse ansøgninger og de tildelte koncessioner. Dette sker efter anmodning fra Naalakkersuisut.

Bedømmelsesudvalget vil skulle afgive begrundede indstillinger til Naalakkersuisut om dets vurdering. Hvis bedømmelsesudvalget ikke kan nå til enighed, skal indstillingen ske ved afstemning. Bedømmelsesudvalget afgiver indstillinger ved simpelt flertal.

Bedømmelsesudvalget vil være beslutningsdygtigt, hvis halvparten af de udpegede medlemmer deltager. Dog er det et krav, at minimum et medlem fra henholdsvis selvstyret og kommunen deltager i mødet. Formålet med dette er at sikre, at der både sker en lokal inddragelse, men også at de overordnede rammer overholdes.

Det forudsættes særligt, at bedømmelsesudvalget skal afgive indstillinger om en række forhold relateret til koncession om turistydelser.

For det første forudsættes bedømmelsesudvalget at bistå med en vurdering af indkomne ansøgninger til et koncessionsområde i forbindelse med en udbudsrunde.

For det andet forudsættes bedømmelsesudvalget at bistå med en vurdering af, i hvilken grad rettighedshaveren overholder aktivitetsplanen for den meddelte koncession efter forslagets § 17, samt hvad aktivitetsplanen i relevant omfang skal indeholde.

For det tredje forudsættes bedømmelsesudvalget at bistå med en vurdering af, om der bør udstedes et påbud efter forslagets § 25, stk. 1, ved manglende opfyldelse af vilkår for koncessionen. Det kunne f.eks. være, om bedømmelsesudvalget mener, at der er grundlag for at udstede et påbud om at fjerne bygninger eller anlæg i forbindelse med koncessionens ophør. Påbuddet kan også omhandle at rettighedshaveren skal berigtige et ulovligt forhold.

For det fjerde forudsættes bedømmelsesudvalget at bistå med en vurdering af, om en eventuel aktør, der ønsker at overtage en koncession til turistydelser, anses at opfylde vilkårene for at overdrage projektet.

For det femte forudsættes bedømmelsesudvalget at bistå med en vurdering af, om en ansøger bør få forlænget sin koncessionsperiode.

Ovenstående er ikke udtømmende, og der kan være andre forhold, som Naalakkersuisut måtte ønske bedømmelsesudvalgets vurderinger af.

Til stk. 3

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om udpegningen af medlemmer til bedømmelsesudvalget, udpegningen af formanden, samt regler om afstemningen.

Bestemmelsen indebærer for det første, at Naalakkersuisut kan udfærdige regler, der fastlægger den nærmere proces for udpegningen af medlemmer til bedømmelsesudvalget, herunder om antallet og fordelingen af medlemmer.

Bestemmelsen indebærer for det andet, at Naalakkersuisut kan udfærdige regler, der fastlægger den nærmere proces for udpegningen af formanden, herunder om nærmere kriterier til kvalifikationer eller lignende.

Bestemmelsen indebærer for det tredje, at Naalakkersuisut kan udfærdige regler, der fastlægger den nærmere procedure for afstemningen i udvalget, herunder f.eks. om udfaldet ved stemmelighed.

Til § 8

19

Det foreslås, at Naalakkersuisut i særlige tilfælde kan dispensere fra kravene i denne inatsisartutlovs § 3, §§ 12-15 og §§ 17-18 samt bestemmelser fastsat i medfør af denne inatsisartutlov.

Dispensationsadgangen foreslås indsat af hensyn til bl.a. administrative og økonomiske hensyn hos rettighedshaveren. Naalakkersuisut skal foretage en konkret vurdering af, om der i det enkelte tilfælde foreligger grundlag for at give dispensation

Naalakkersuisut vil efter forslaget f.eks. i særlige tilfælde kunne dispensere fra kravet om en sikkerhedsplan på baggrund af en konkret vurdering foretaget af Naalakkersuisut af risikoen forbundet med de pågældende turistydelser, som koncessionen angår.

Det vil endvidere f.eks. kunne ske, hvis der foreligger et særligt hensyn til rettighedshaveren, herunder henset til et lavt antal af medarbejdere ansat ved rettighedshaveren, ophold i udlandet på grund af uddannelse eller sygdom, eller hvis det vurderes, at rettighedshaveren vil lide uforholdsmæssig stor administrativ eller økonomisk last ved at skulle overholde kravene. De nævnte eksempler er ikke udtømmende.

Forslaget indebærer endvidere, at der i særlige tilfælde kan dispenseres fra kravet i § 3 om at levering af turistydelser i et afgrænset geografisk område kræver tildeling af en koncession. Dispensationsadgangen er tiltænkt tilfælde, hvor det vurderes, at kravet ellers vil kunne indebære et ekspropriativt indgreb efter grundlovens § 73 over for en aktør, der allerede udbyder turistaktiviteter i det pågældende område.

En rettighedshaver, der har fået tildelt en koncession til turistydelser, vil også kunne ansøge om dispensation på et senere tidspunkt, hvis rettighedshaverens forhold senere måtte ændre sig, således at kravene for at besidde en koncession til turistydelser ikke længere er opfyldt.

Til § 9

Til stk. 1

Koncession til turismevirksomhed vil efter forslaget kunne meddeles efter en udbudsrunde og efter høring af det relevante bedømmelsesudvalg, jf. forslagets § 7.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der normalt vil skulle foretages en offentlig indkaldelse af ansøgninger, en såkaldt udbudsrunde, når koncession til turismevirksomhed agtes udstedt. Baggrunden herfor er ønsket om at inddrage flere selskaber i konkurrence om de attraktive områder til udøvelse af turismeerhverv. Ved en almindelig offentlig indkaldelse offentliggør Naalakkersuisut en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger mindst 45

kalenderdage inden ansøgningsfristens udløb. Offentliggørelsen sker på Naalakkersuisuts hjemmeside samt i pressen.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse giver Naalakkersuisut mulighed for at meddele en koncession til et område uden at gennemføre en ny udbudsrunde, for det tilfælde at der har været gennemført en udbudsrunde inden for en periode på 18 måneder efter ansøgningsfristens udløb. Baggrunden for denne bestemmelse i forslaget er, at der i praksis har været koncessionsområder, der har været i udbud, uden at det er indkommet ansøgninger. I enkelte tilfælde er der til enkelte af disse indkommet ansøgninger i perioden efter ansøgningsfristen. Med henvisning til at det ikke er indkommet ansøgninger til området, formodes det, at der ikke vil være andre ansøgninger til området, og at en fornyet udbudsrunde derfor ikke vil bidrage til, at koncessionen kan tildeles en mere kvalificeret ansøger.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at Naalakkersuisut står frit med hensyn til beslutning om udstedelse af koncession, også selv om der er foretaget offentlig indkaldelse med videre. Naalakkersuisut kan således helt undlade at meddele koncession til turismevirksomhed på grundlag af ansøgninger, der er indgivet efter proceduren nævnt i stk. 1. Naalakkersuisut er således ikke forpligtet til at meddele koncession til turistydelser, selv om der foreligger ansøgninger herom, såfremt ingen af ansøgerne opfylder de opstillede kriterier i udbudsmaterialet.

Naalakkersuisut kan herefter træffe beslutning om, at der på et senere tidspunkt skal igangsættes en ny procedure for modtagelse af ansøgninger til koncessioner for turistydelser i medfør af stk. 1, eller om det pågældende område ikke længere skal være underlagt et krav om koncession.

Til § 10

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse angiver de udvælgelseskriterier, en koncession meddeles på grundlag af. Kriterierne er således en del af de lovlige og saglige kriterier, som kan indgå i vurderinger af flere ansøgere til det samme område. Udvælgelseskriteriernes indbyrdes vægtning bestemmes i forbindelse med konkret indkaldelse af ansøgninger. Oplistingen af udvælgelseskriterierne i bestemmelsen er således ikke udtryk for en vægtning.

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse omhandler udvælgelseskriteriet fornødne tekniske kapacitet. En ansøgers tidligere erfaring med udbud, salg og levering af samme type eller lignende type eller typer af turistydelser vil skulle vægtes ved udvælgelsen. Drejer det sig ikke om samme

eller lignende typer af turistydelse vægter det også, hvis ansøgeren har erfaring med lignende ydelser. Rettighedshaver skal have de faglige kvalifikationer, som er nødvendige for at kunne udføre den planlagte turistydelse. Dette er en forudsætning for, at en virksomhed kan drives forsvarligt og være rentabel.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse omhandler ansøgerens økonomiske og finansielle kapacitet, herunder hvilke økonomiske rammer vedkommende har. En ansøgers økonomiske baggrund vil skulle vægtes ved udvælgelsen. Det er en væsentlig forudsætning for meddelelse af en koncession, at ansøgeren har den fornødne finansielle kapacitet til at kunne bære de omkostninger, der er forbundet med at gennemføre udbud og levering af turistydelsen på en hensigtsmæssig måde. De økonomiske rammer påvirker, hvilke muligheder ansøgeren har for at realisere og vækste projektet.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse omhandler måden, hvorpå ansøgeren har til hensigt at foretage levering af den eller de turistydelse, der er omfattet af ansøgningen som godtgjort ved ansøgerens udkast til aktivitetsplan. For at kunne opnå koncession skal ansøger have en vis økonomisk styrke, til at kunne markedsføre produktet tilfredsstillende, således at der kan tiltrækkes aftagere, der skaber økonomisk vækst for både rettighedshaver og samfundet. Ansøgerens evne til at markedsføre produktet og etablere effektive salgskanaler vil således blive tillagt vægt.

Et vægtningsmoment vil ligeledes være ansøgers forslag til skabelse af arbejdspladser og brug af lokale leverandører. Ansøgerens evne og villighed til at anvende grønlandske arbejdstagere, jf. § 2, stk. 6, og grønlandske leverandører af varer og tjenesteydelser, jf. § 2, stk. 7, ved udførelsen af aktiviteter efter koncessionen til turistydelse, vil således blive tillagt vægt.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse om ansøgerens udførelse eller konkrete planlægning af udførelse af aktiviteter i området tager udgangspunkt i, at en ansøger, der har igangsat aktiviteter i området, også tildeles vægt i forbindelse med en udbudsrunde.

Udvælgelseskriteriet skal vægtes på samme måde som de øvrige udvælgelseskriterier, og den indbyrdes vægtning skal offentliggøres i forbindelse med indkaldelsen af ansøgninger, jf. stk. 3. Det præciseres her for at tydeliggøre, at ansøgeren, der tidligere har aktiviteter i koncessionsområdet, skal have en fordel i forbindelse med ansøgningen, men at det i sig selv ikke gør, at vedkommende skal have tildelt koncessionen per automatik. Aktiviteten kan vedrøre markedsføring, udbud, salg og levering af samme type eller typer turistydelse i hele eller dele af området, der er omfattet af en mulig fremtidig koncession.

I forbindelse med meddelelse af en turistkoncession vil en aktivitetsplan blive skrevet ind som et koncessionsvilkår, hvorved det bliver en forpligtelse for rettighedshaver at udføre planen.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse om ansøgerens evne og villighed til at udføre aktiviteterne og levere turistydelse på en bæredygtig måde skal forstås bredt. Bæredygtighed kan omfatte natur, miljø, klima, arbejdstagerrettigheder og almindelige samfundsinteresser. Det kan eksempelvis være, hvorledes ansøgeren minimerer affald, vælger miljøvenlige løsninger, indtænker genbrug og recirkulering af ressourcer, hvordan aftrykket i naturen minimeres i forbindelse med etablering af virksomheden og hvorledes grupper i befolkningen, som falder uden for arbejdsmarkedet, kan involveres. Det kan også være virksomheder, der giver de ansatte mulighed for at udføre deres arbejde under livs- og arbejdsvilkår, der giver gode betingelser for konstruktiv og meningsfuld deltagelse samtidig med, at et godt helbred og psykologisk velbefindende kan opretholdes. Det kan være virksomheder der forholder sig de uddannelsesmæssige udfordringer der er på det grønlandske arbejdsmarked, og indtænker muligheden for uddannelse og kompetenceudvikling hos de ansatte i virksomhedens drift og udvikling.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse vedrører Naalakkersuisuts mulighed for fastsættelse af yderligere kriterier til brug for den endelige afgørelse om, hvem der meddeles koncession, hvis flere ansøgere står lige. Disse yderligere kriterier skal være relevante, objektive og ikke-diskriminerende. De yderligere kriterier kan først tages i anvendelse, efter udvælgelseskriterierne i stk. 1 er gennemgået, og der herefter er ansøgere, der vurderes at stå lige. Det vil sige, at de i stk. 2 nævnte udvælgelseskriterier, som Naalakkersuisut kan fastsætte, først vil skulle tages i anvendelse, når de øvrige udvælgelseskriterier er vurderet, og det ikke er muligt ud fra disse at vælge mellem 2 eller flere ansøgere, der vurderes lige med hensyn til meddelelse af koncession.

Til stk. 3

Her oplyses, at udvælgelseskriterierne vægtning vil blive offentliggjort ved hvert enkelt udbud. Dette vil ske samtidigt med offentliggørelsen af udbudsrunderen. Ved fastsættelsen af bestemmelser om udvælgelseskriterierne indbyrdes vægtning kan der for eksempel anvendes primære og sekundære udvælgelseskriterier.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Naalakkersuisut i forbindelse med udbudsrunderen kan fastsætte mindstekrav. Mindstekrav skal forstås således, at de fastsatte krav er grundlæggende elementer i forbindelse med det udbudte, der ikke kan fraviges. Ansøgere, der ikke opfylder mindstekravene, vil således ikke kunne komme i betragtning, også selv om de

Øvrige dele af ansøgningen er tilfredsstillende. Mindstekravene kan fastsættes således, at ansøgeren mindst skal opfylde bestemte krav til bestemte forhold, eller som krav om, at ansøgeren ved en bedømmelse efter udvælgelseskriterierne mindst skal have opnået et bestemt antal, et bestemt antal point eller andet bestemt bedømmelsesresultat.

Bestemmelsen kan f.eks. bruges til at Naalakkersuisut i forbindelse med en udbudsrunde af en koncession i et område hvor naturbeskyttelse er særlig vigtig, opstiller mindstekrav knyttet til udbuddet for at tage højde for dette særlige forhold.

Fastsættelsen af mindstekrav kan også bruges til at skabe mulighed for, at der kommer flere tilbud ind fra mindre virksomheder med lokal tilknytning. F.eks. i områder, hvor andre større aktører allerede er tungt etablerede med virksomheder, men hvor virksomhedens primære aktivitet ikke befinder sig i området. Mindstekrav kan således bruges til at arbejde mere målrettet med lokal vækst.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse angiver krav til en fysisk person som rettighedshaver.

Der gælder for det første et krav om, at personen har folkeregisteradresse i Grønland og har haft dette i en periode, der mindst omfatter de forudgående 5 år.

Der gælder for det andet et krav om, at personen er fuldt skattepligtig til Grønland.

Der gælder for det fjerde et krav om, at personen har fuld rådighed over sin formue og ikke er under konkurs, insolvens- eller likvidationsbehandling.

Der gælder for det femte et krav om, at personen ikke har ubetalt forfalden gæld på mere end 100.000 kr. til Naalakkersuisut. Reglen bygger på principper fra udbudsloven. Hvis personen har indgået en betalingsaftale om afvikling af gælden, og denne aftale overholdes, anses kravet i denne bestemmelse for overholdt.

Naalakkersuisut kan anmode om dokumentation for, at de 5 krav er opfyldt i forbindelse med indkaldelse af ansøgninger. Overholdelsen af kravene kan efter almindelige forvaltningsretlige principper kontrolleres via folkeregistret og skattemyndighederne. Betingelserne i persondataloven finder tilsvarende anvendelse.

Naalakkersuisut kan efter forslaget dispensere fra kravene i særlige tilfælde, jf. forslaget § 8.

Til § 13

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse angiver krav til en juridisk person som rettighedshaver.

Der gælder for det første et krav om, at den juridiske person er oprettet som et kapitalselskab eller er personselskab med hjemsted i Grønland.

Der gælder for det andet et krav om, at selskabet ikke må være under konkurs, insolvens- eller likvidationsbehandling.

Der gælder for det tredje et krav for kapitalselskaber om, at mere end halvdelen af selskabets kapital direkte eller indirekte ejes af, samt stemmerettigheder direkte eller indirekte tilkommer, fysiske personer, som opfylder kravene i forslaget § 12, nr. 1-4. Med indirekte ejerskab eller rådighed over stemmerettigheder menes tilfælde, hvor en person, der opfylder betingelserne i § 12, nr. 1-4, har sit ejerskab over turistaktøren eller råder over stemmerettighederne i turistaktøren via et andet kapitalselskab, eksempelvis et holdingselskab.

Kravet er indsat for at undgå, at kravene i § 12 omgås ved at etablere selskaber. Samtidig kan det være en nødvendighed, at der også er mulighed for udefrakommende investeringer. Bestemmelsen er et forsøg på at afbalancere disse to hensyn.

Der gælder for det fjerde et krav for personselskaber om, at mere end halvdelen af deltagerne i personselskabet opfylder kravene i forslaget § 12, nr. 1-4.

De hensyn, der gør sig gældende til stk. 1, nr. 3, gør sig også gældende i forhold til deltagerkravet i stk. 1 nr. 4.

Der gælder for det femte et krav om, at selskabet ikke har ubetalt forfalden gæld på mere end 100.000 kr. til Naalakkersuisut. Reglen bygger på principper fra udbudsloven. Hvis selskabet har stillet sikkerhed for betaling af gælden eller har indgået en betalingsaftale om afvikling af gælden, og denne aftale overholdes, anses kravet i denne bestemmelse for overholdt.

Naalakkersuisut kan anmode om dokumentation for, at kravene er opfyldt i forbindelse med indkaldelse af ansøgninger. Overholdelsen af kravene kan efter almindelige forvaltningsretlige principper kontrolleres via folkeregisteret og skattemyndighederne.

Naalakkersuisut kan efter forslaget dispensere fra kravene i særlige tilfælde, jf. forslaget § 8.

Til § 14

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at det skal være en forudsætning for meddelelse af koncession, at ansøgeren har udarbejdet en skriftlig sikkerhedsplan, der indeholder rammer for, hvilke procedurer der skal foretages i forbindelse med de konkrete aktiviteter, der ansøges om koncession til at udbyde. Sikkerhedsplanen skal vedlægges en ansøgning til koncession.

Til stk. 2

Det foreslås, at der skal foreligge sikkerhedsplaner for hver enkelt aktivitet, der ønskes udbudt.

Det indebærer f.eks., at der i forbindelse med en koncession til isbjørne sightseeing med opsøgning af isbjørne skal foreligge en sikkerhedsplan herfor bl.a. i lyset af en pågældende aktivitetens konkrete vurderede risiko.

Der skal ligeledes foreligge en sikkerhedsplan for de aktiviteter, som turistaktøren påtænker at udbyde gennem en tredjepart.

Til stk. 3

Sikkerhedsplanen skal efter forslaget til enhver tid efter en meddelt koncession være tilgængelig for turister skriftligt på grønlandsk og engelsk. Dette kan f.eks. ske på turistaktørens hjemmeside.

Til stk. 4

En sikkerhedsplan skal efter forslaget være sammensat af en risikovurdering og en beredskabsplan, jf. nærmere herom i bemærkningerne nedenfor til stk. 5-6.

Enhver, der tilbyder organiserede aktiviteter inden for grønlandsk territorium, er ansvarlig for at opdatere sikkerhedsplanen, hvis det er nødvendigt. Det er op til rettighedshaveren at vurdere, hvornår der foreligger et konkret behov for at opdatere sikkerhedsplanen, men Naalakkersuisut fører tilsyn hermed og kan træffe afgørelser herom efter forslagets § 25. Dette kan f.eks. være relevant, hvis aktiviteten skifter karakter på en sådan måde, at der indgår nye delelementer med en ny farerisiko deri, eller hvor konkrete hændelser ved en given aktivitet giver anledning til, at der bør indarbejdes nye foranstaltninger forbundet med aktiviteten.

Til stk. 5

I sikkerhedsplanen skal ifølge forslaget indgå en risikovurdering, der skal være målrettet mod deltagerne og omfatte en vurdering af de potentielle risici forbindelse med en bestemt aktivitet. Det indebærer, at der f.eks. ved ønske om at udbyde sightseeing med opsøgning af isbjørne skal foretages en konkret vurdering af de risici, der er forbundet hermed.

Risikovurderingen skal tilgå deltagerne i en turistaktivitet forud for den pågældende aktivitet

og være skrevet i et tydeligt og let forståeligt sprog. Risikovurderingen skal være egnet til at bibringe deltagerne en klar og omfattende information om de vigtigste risikofaktorer ved den pågældende aktivitet.

Ved tilrettelæggelse af en aktivitet skal risikovurderingen lægges til grund for udvælgelse af medarbejdere, herunder rejsledere, for tidspunktet for turen, for vurderingen af ydre forhold, for valg af udstyr m.v. Det indebærer f.eks., at det udstyr, der eventuelt måtte være behov for at medtage i forbindelse med en aktivitet, skal være egnet til den pågældende aktivitet.

Til stk. 6

I sikkerhedsplanen skal ifølge forslaget indgå en beredskabsplan, som skal være baseret på risikovurderingen af den konkrete aktivitet, og som skal indeholde en beskrivelse af procedurer, der skal træffes i tilfælde af overhængende fare eller ulykke. Beredskabsplanen skal indeholde oplysninger om krav til viden, erfaring og færdigheder hos de ansatte, der er involveret i aktiviteten, og hvordan man reagerer på fare, herunder med hensyn til kommunikation. Der skal deri være konkrete angivelser, som sikrer, at de ansatte ved, hvordan de skal handle i nødstilfælde.

Til stk. 7

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at stk. 1-6, ikke gælder i de tilfælde, hvor der eksisterer anden lovgivning eller fast praksis, der regulerer krav til sikkerheden forbundet med udførelsen af den pågældende aktivitet, og som ansøgeren er forpligtet til at overholde.

Det vil f.eks. være relevant i relation til bekendtgørelse nr. 1697 af 11. december 2015 for Grønland om skibes sikre sejlads m.v.

Derudover kan Naalakkersuisut dispensere fra kravene i særlige tilfælde, jf. forslagets § 8.

Til § 15

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse angiver, at turistaktørers udbudte turistydelser omfattet af denne inatsisartutlov skal være dækket af en ansvarsforsikring eller anden sikkerhedsstillelse.

Bestemmelsen forventes anvendt, hvor aktiviteten skønnes at udgøre særlig risiko for tilskadekomst med videre.

En anden form for sikkerhedsstillelse end forsikringsdækning kan for eksempel ske i form af en deponeringskonto med et pengebeløb eller danske statsobligationer eller en bankgaranti.

Naalakkersuisut kan i særlige tilfælde dispensere fra kravene i særlige tilfælde, jf. forslaget § 8.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det ikke er et krav at være dækket af en erhvervsforsikring eller anden sikkerhedsstillelse efter stk. 1, hvor dette i praksis ikke er muligt. Det vil være i tilfælde, hvor forsikringsudbydere ikke tilbyder eller agter at tilbyde en forsikring, der dækker den eller de turistaktiviteter, som en turistaktør påtænker at udbyde. Det vil f.eks. kunne forestilles at være tilfældet med hundeslædekørsel, hvor der ikke nødvendigvis eksisterer en erhvervsansvarsforsikring blandt forsikringsudbydere.

Endvidere gælder stk. 1 ikke, hvis det ikke er muligt på anden vis at være omfattet af en anden form for sikkerhedsstillelse.

Ansøgere om koncession til turistydelser skal ifølge forslaget fremsende dokumentation til Naalakkersuisut, der dokumenterer, at det ikke har været muligt at blive dækket af en erhvervsforsikring eller anden sikkerhedsstillelse for den pågældende turistydelser, hvis Naalakkersuisut anmoder herom, jf. forslaget § 6, stk. 1. Dette indebærer, at Naalakkersuisut alene behøves at anmode om dokumentation, i tilfælde hvor Naalakkersuisut måtte være i tvivl om, hvorvidt der for den pågældende turistaktivitet eksisterer en erhvervsforsikring, og hvor det er nødvendigt for at kunne behandle ansøgningen om koncession.

Til stk. 3

Naalakkersuisut kan ifølge forslaget fastsætte nærmere regler om særlige forsikringskrav og sikkerhedsstillelse. Det kan f.eks. være i relation til turistydelser forbundet med en særlig risiko for tilskadekomst, og hvor der f.eks. kan stilles krav om forsikringsdækning af udgifter forbundet med evakuering af turister samt andet beredskabsarbejde.

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om pligt til at ansætte og anvende grønlandske arbejdstagere til bestemte typer arbejde eller aktiviteter i henhold til koncessionen.

Bestemmelsen hjemler endvidere, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om pligt til at anvende grønlandske leverandører af varer og tjenesteydelser ved udførelse af aktiviteter i henhold til koncessionen.

Bestemmelsen har til formål at give et værktøj til at arbejde videre med at skabe flere arbejdspladser og vækst i Grønland. Det er dog ikke Naalakkersuisuts hensigt at fastsætte

krav om at benytte lokale arbejdstagere og leverandører, hvor dette ikke er muligt eller svært at gennemføre i praksis.

Til § 17

Til stk. 1

Det foreslås, at en rettighedshaver skal have en aktivitetsplan for rettighedshaverens aktiviteter efter koncessionen til turistydelser, og at denne skal være godkendt af Naalakkersuisut, inden der må iværksættes aktiviteter.

Aktivitetsplanen skal indeholde en plan for aktiviteterne og anvendelse af bygninger og anlæg mv.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse fastsætter rammerne for indholdet af aktivitetsplanen. Hvad der er relevant, afhænger af koncessionens indhold, og hvorvidt det i bestemmelsen angivne indhold skal indgå i en aktivitetsplan skal således ske på baggrund af en konkret vurdering i lyset af koncessionen.

En aktivitetsplan skal ifølge forslaget i relevant omfang for det første indeholde en beskrivelse af planlagte måltal for projektets udvikling.

En aktivitetsplan skal i relevant omfang for det andet indeholde en beskrivelse af, hvordan der planlægges etableret og anvendt bygninger, anlæg og lignende i forbindelse med koncessionen. Det kan bl.a. være en angivelse af, om der etableres nye bygninger mv. til udførelse af de aktiviteter, der er omfattet af aktivitetsplanen.

En aktivitetsplan skal i relevant omfang for det tredje indeholde en beskrivelse af den planlagte anvendelse af grønlandske arbejdstagere, jf. § 2, stk. 6, og grønlandske leverandører ved varer og tjenesteydelser, jf. § 2, stk. 7, ved udførelse af aktiviteter efter koncessionen til turistydelser. Det kan bl.a. være en beskrivelse af, hvor mange grønlandske arbejdstagere, der er ansat, eller som forventes ansat, og som forventes at beskæftige sig med de pågældende aktiviteter omfattet af planen.

En aktivitetsplan skal i relevant omfang for det fjerde indeholde en beskrivelse, af hvordan rettighedshaveren sikrer opfyldelse af sikkerhedsmæssige forpligtelser. En sådan beskrivelse skal ses i sammenhæng med forslagets § 14 om sikkerhedsplaner, og der kan f.eks. i relevant omfang i aktivitetsplanen indgå henvisninger til sikkerhedsplanen.

En aktivitetsplan skal i relevant omfang for det femte indeholde en beskrivelse af rettighedshaverens aktiviteter og fastlagte procedurer for at sikre, at rettighedshaveren,

rettighedshaverens ansatte og aftaleparter, turister og andre personer ikke udsættes for væsentlig fare for personskade. En sådan beskrivelse skal ses i sammenhæng med forslagets § 14 om sikkerhedsplaner, og der kan f.eks. i relevant omfang i aktivitetsplanen indgå henvisninger til sikkerhedsplanen.

En aktivitetsplan skal i relevant omfang for det sjette indeholde en beskrivelse af, hvordan rettighedshaveren sikrer opfyldelse af forpligtelser vedrørende naturbeskyttelse, miljøbeskyttelse, fiskeri og fangst og arbejdsret og kollektive aftaler. Det kan bl.a. bestå i beskrivelser af, hvilke initiativer rettighedshaveren påtænker at udføre i forbindelse med de pågældende aktiviteter for at opfylde de relevante forpligtelser.

En aktivitetsplan skal i relevant omfang for det syvende indeholde en beskrivelse af, hvorledes rettighedshaveren sikrer miljøgenopretning ved koncessionens ophør. Det kan bl.a. bestå i beskrivelser af, hvilke initiativer rettighedshaveren påtænker at udføre i forlængelse af de pågældende aktiviteter, som har været udført som led i en koncession. Dette er særligt væsentligt, hvis der har været udført turistrydelser, som har kunnet medføre en skade på miljøet.

Til stk. 3

Ændrer forholdene sig, således at aktiviteten ændres eller anvendelse af bygninger og anlæg ændres, skal rettighedshaver ifølge forslaget fremsende en opdateret aktivitetsplan til godkendelse hos Naalakkersuisut.

Mindre forhold indebærer ikke efter forslaget, at det er påkrævet, at aktivitetsplanen skal ændres. Det vil f.eks. være tilfælde, når der sker mindre justeringer af de planlagte måltal i medfør af stk. 2, nr. 1, eller hvis der sker mindre justeringer af den planlagte anvendelse af bygninger i medfør af stk. 2, nr. 2. Derimod må det forventes, at der vil være behov for at lave en ændret plan, som vil skulle godkendes, hvis der sker ændringer i opfyldelsen af sikkerhedsmæssige forpligtelser, som kan føre til, at disse forringes ift. det, der følger af den eksisterende aktivitetsplan.

En ændret plan skal fremsendes til Naalakkersuisut med henblik på godkendelse snarest muligt og senest inden for 3 måneder fra de ændrede forholds indtræden. Naalakkersuisut kan dog tillade, at fristen forlænges. Dette kan bl.a. ske, hvis rettighedshaveren indgår i dialog med Naalakkersuisut med henblik på at afklare, om de ændrede forhold fordrer et behov for en ændret plan, og Naalakkersuisut vurderer, at der er brug for mere tid til at afklare dette, eller hvor sagsbehandlingstiden i Naalakkersuisut forventes at strække sig ud over, hvad der er rimeligt for, at rettighedshaveren kan nå at ændre aktivitetsplanen inden for fristen.

Til § 18

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at en rettighedshaver årligt skal fremsende rapportering om aktiviteter omfattet af koncessionen til turistydelser til Naalakkersuisut.

Det foreslås, at rettighedshaveren med rapporteringspligten vil skulle oplyse om følgende:

- 1) Om antallet af udførte aktiviteter forbundet med koncessionen til turistydelser,
- 2) Om antallet af turister, der er leveret turistydelser til i forbindelse med koncessionen til turistydelser,
- 3) Om antallet af ansatte, herunder grønlandske, hos rettighedshaveren,
- 4) Om brugen af leverandører, herunder grønlandske,
- 5) Om eventuelle hændelser, der giver anledning til overvejelse af justering af sikkerhedsplanen i medfør af forslaget til § 14, og
- 6) Om status på aktivitetsplanen i medfør af forslaget til § 17.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om rapporteringen. Reglerne kan både omfatte, hvilke oplysninger rapporteringen skal indeholde og rapporteringshyppigheden. Det kan f.eks. være regler om, at rapporteringen for visse typer koncessioner skal ske kvartalsmæssigt, og at visse typer koncessioner skal rapportere med en højere detaljegrad. Bestemmelsen kan f.eks. bruges til at fastsætte en frist for, hvornår rapportering skal ske.

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at Naalakkersuisut kan udarbejde bekendtgørelser, der regulerer, hvilken type rapportering der skal ske i forbindelse med de forskellige koncessioner. Typen af rapportering vil være forskellig fra for eksempel en koncession til heliskiing og en koncession til en vildmarkshytte. Bestemmelsen hjemler, at der udarbejdes relevante rapporteringskrav hertil.

Til § 19

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at Naalakkersuisut kan dele oplysningerne fremkommet i forbindelse med afrapporteringen efter forslaget § 18 med offentlige myndigheder og selvstyrejede virksomheder.

Delingen med offentlige myndigheder og selvstyrejede virksomheder skal ske i relation til den konkrete sagsbehandling af koncessionen. Eksempelvis kan det være en dialog med en af kommunerne rundt om aktiviteter knyttet til en koncession beliggende i kommunen.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at Naalakkersuisut kan offentliggøre statistiske oplysninger vedrørende koncessioner til turistydelser. Offentliggørelsen af statistiske oplysninger skal dog fortsat ske i en sådan form, at oplysninger omfattet af tavshedspligt ikke bliver offentliggjort.

Til § 20

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse vedrører betaling af afgift på baggrund af koncessionen. Afgiften skal sikre, at landskassen får en indtægt ved at stille arealer med eneret til rådighed for turisterhvervet.

Afgiftspligten indtræder på tidspunktet for tildelingen af koncessionen til turistydelser og forfalder til betaling ved udgangen af december i det år, som afgiften vedrører.

Til stk. 2

Det foreslås, at afgiftspligten indtræder på tidspunktet for tildelingen af koncessionen til turistydelser.

Til stk. 3

Det foreslås, at afgiften forfalder til betaling ved udgangen af december i det år, afgiften vedrører.

Til § 21

Til stk. 1

Det er efter forslaget differentieret i afgiftsniveauet mellem koncessioner til betalingsfiskeri og øvrige koncessioner. Dette hænger sammen med, at afgiften for betalingsfiskeri i lande, der tilbyder tilsvarende sammenlignelige produkter, ligger på samme niveau.

Det foreslås, at afgiften til betalingsfiskeri skal bestå af en grundsats og et tillæg.

Til stk. 2

Det foreslås, at grundsatsen skal udgøre 2.500 kroner årligt.

Til stk. 3

Det foreslås, at tillægget beregnes til 130 kr. per gæst per dag.

Til stk. 4

Beløbene reguleres ifølge forslaget årligt med satstilpasningsprocenten, jf. Inatsisartutlov nr. 9 af 1. juni 2017. Den første regulering sker 1. januar 2026, jf. forslagets § 28, stk. 4.

Til § 22

Til stk. 1

Det er differentieret i afgiftsniveauet mellem koncessioner til betalingsfiskeri og øvrige koncessioner. Dette hænger sammen med, at afgiften for betalingsfiskeri i lande, der tilbyder tilsvarende sammenlignelige produkter, ligger på samme niveau.

Den foreslåede bestemmelse omhandler afgiften til øvrige koncessioner, dvs. koncessioner, som ikke er omfattet af § 21. Det foreslås, at afgiften skal udgøre 7.500 kr. årligt.

Til stk. 2

Beløbet reguleres ifølge forslaget årligt med satstilpasningsprocenten, jf. Inatsisartutlov nr. 9 af 1. juni 2017. Den første regulering sker 1. januar 2026, jf. forslagets § 28, stk. 4.

Til § 23

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse giver bemyndigelse til at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at rettighedshaveren skal betale udgifter til sagsbehandling og anden myndighedsbehandling.

Til stk. 2

Udgifterne kan ifølge forslaget opkræves som gebyr, i det omfang betalingen modsvarer den ydelse, der leveres af Naalakkersuisut.

Ved gebyr forstås efter forslaget et fast beløb, der er udregnet på baggrund af myndighedens skønnede udgifter til myndighedsbehandling. Betalingen for myndighedsbehandlingen kan ske på baggrund af en timesats for det aktuelle tidsforbrug ved udøvelse af sags- og anden myndighedsbehandling, herunder f.eks. gennemførelse af tilsyn, og meddelelse af koncession og godkendelser.

Til § 24

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse angiver, at Naalakkersuisut er tilsynsførende myndighed. Naalakkersuisut fører tilsyn med koncessioner til turistrydelser, rettighedshavere, aktiviteter og andre forhold omfattet af inatsisartutloven.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om udøvelsen af tilsynet.

Bestemmelsen hjemler bl.a., at der kan fastsættes regler om, at tilsynet kan delegeres til andre myndigheder og institutioner under Grønlands Selvstyre og kommunerne. Den er som udgangspunktet tiltænkt benyttet for det tilfælde, at Naalakkersuisut vil delegere tilsynskompetence til fiskeri- og jagtbetjente eller kommunerne. Delegationen til kommunerne er primært tiltænkt de tilfælde, at hjemmelen om at delegere kompetencen til at meddele koncessioner til kommunerne benyttes.

Til § 25

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse angiver reglerne om påbud. Manglende overholdelse af inatsisartutloven, regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov eller fastsatte koncessionsvilkår kan medføre en meddelelse af et påbud om at overholde bestemmelserne eller vilkårene.

Påbuddet vil kunne meddeles rettighedshavere, og andre der er omfattet af inatsisartutloven.

Den rettighedshaver m.v., der får meddelt et påbud, har ifølge forslaget pligt til inden for den af Naalakkersuisut angivne frist at rette op på de forhold, der fører til, at inatsisartutloven, regler fastsat i medfør af denne inatsisartutlov eller koncessionsvilkår ikke overholdes.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse giver Naalakkersuisut adgang til at kunne træffe afgørelse om tilbagekaldelse af en koncession til turistydelser, hvis rettighedshaveren ikke efterkommer et påbud, som Naalakkersuisut har meddelt rettighedshaveren.

Afgørelsen om tilbagekaldelse vil skulle træffes på baggrund af et skøn fra Naalakkersuisut, herunder under hensyn til grovheden af overtrædelsen af påbuddet. Naalakkersuisut kan beslutte at anmode det relevante bedømmelsesudvalg om en indstilling, hvis et sådant er nedsat i medfør af forslagets § 7, stk. 1.

Naalakkersuisut vil f.eks. kunne beslutte, at der først skal ske tilbagekaldelse af en koncession til turistydelser i tilfælde, hvor turistaktøren gentagne gange overhører påbud udstedt med hjemmel i dette forslag. Tilbagekaldelse kan i øvrigt ske efter almindelige forvaltningsretlige principper.

Til stk. 3

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om tilbagekaldelsen af turistkoncessioner. Det kan f.eks. være regler om, at der i konkrete tilfælde kan ske tilbagekaldelse, eller regler om de nærmere procedurer og vilkår forbundet med tilbagekaldelsen.

Til § 26

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte bestemmelser om rettighedshavers forpligtelser efter koncessionens ophør.

Bestemmelsen angiver således, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler og koncessionsvilkår om, i hvilket omfang en rettighedshavers forpligtelser består, eller rettighedshaveren i øvrigt har forpligtelser efter koncessionens ophør.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at rettighedshaveren ved ophør af aktiviteter efter koncessionen skal fjerne bygninger, anlæg mv., som er etableret af rettighedshaveren, samt foretage oprydning, efterfølgende monitoring og lignende i de berørte områder. Bestemmelsen bevirker således, at der kan fastsættes regler om, hvorledes et koncessionsområde efter ophør af koncessionsperiode skal tilbageleveres.

Det kan eksempelvis være forpligtelser, der pålægger rettighedshavere at iværksætte en række konkrete tiltag med henblik på at sikre miljøgenopretning af et givent areal, hvor arealet f.eks. kan have taget skade som følge af de udøvede turistydelse som led i koncessionen.

Det kan endvidere være forpligtelser, der pålægger rettighedshavere at aflægge en afsluttende rapportering til Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse angiver, at Naalakkersuisut ved godkendelse af en aktivitetsplan eller ændring af en aktivitetsplan, jf. § 17, kan fastsætte vilkår til sikring af opfyldelsen af rettighedshaverens forpligtelser efter stk. 1, herunder om sikkerhedsstillelse.

Naalakkersuisut kan desuden fastsætte ændrede vilkår, herunder om ændret sikkerhedsstillelse, når ændrede forhold gør det påkrævet.

Et konkret vilkår om type og omfang af sikkerhedsstillelse vil f.eks. afhænge af aktiviteternes omfang, kompleksitet, risiko med videre.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse angiver, at Naalakkersuisut kan foretage oprydning og lignende for rettighedshaverens regning, hvis ikke rettighedshaveren efterkommer et påbud, som

Naalakkersuisut har fremsat. Forinden skal rettighedshaveren dog have fået et påbud om at foretage oprydning, jf. § 25, stk. 1.

Til § 27

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse angiver, i hvilke situationer der kan foranstalles med bøde i henhold til Kriminallov for Grønland.

Bestemmelsen hjemler, at der idømmes bøde til den, der

1) overtræder § 4, stk. 1, ved at udøve koncessionsforbeholdt virksomhed mod betaling uden at være i besiddelse af en gyldig tilladelse.

Det er en forudsætning for udøvelse af turistrydelser omfattet af koncession, at rettighedshaveren har en gyldig koncession. Bestemmelsen er afgørende for at sikre inatsisartutlovens formål og virke.

2) overtræder § 6, stk. 1 ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger, som en myndighed mv., har krav på.

Bestemmelsen skal ses i forhold til, at det er en nødvendighed for at kunne behandle en ansøgning om koncession til turistrydelser og for at kunne føre tilsyn efter dette forslag, at samtlige relevante oplysninger meddeles korrekt.

3) overtræder § 18, stk. 1 ved at undlade at fremsende rapportering om aktiviteter omfattet af koncessionen til turistrydelser til Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse angiver hjemmel til, at der i regler udstedt i medfør af inatsisartutloven kan fastsættes, at der kan idømmes foranstaltning i form af bøde.

Det drejer sig om forskrifter udstedt i medfør af § 3, stk. 1, § 4, stk. 5, § 6, stk. 2, § 15, stk. 3, § 16 og § 18, stk. 2.

Til stk. 3

Den foreslåede bestemmelse angiver, at hvor overtrædelse af inatsisartutloven eller forskrifter udstedt med hjemmel i inatsisartutloven hjemler fastsættelse af bøde, kan bøden pålægges en juridisk person efter reglerne i Kriminallov for Grønland.

Til stk. 4

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de bøder, der idømmes i henhold til inatsisartutloven eller regler fastsat i henhold til inatsisartutloven, tilfalder landskassen.

Til stk. 5

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at der ved overtrædelse af § 4, stk. 1, § 6, stk. 1, § 18, stk. 1, eller bestemmelser fastsat i medfør af § 3, stk. 1, § 4, stk. 5, § 6, stk. 2, § 15, stk. 3, § 16 og § 18, stk. 2, kan ske konfiskation i henhold til Kriminallov for Grønland. Konfiskation sker til fordel for landskassen.

Til § 28

Til stk. 1

I henhold til den foreslåede bestemmelse træder inatsisartutloven i kraft 1. januar 2025.

Til stk. 2

Det foreslås, at Inatsisartutlov nr. 19 af 3. december 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder ophæves.

Til stk. 3

Det foreslås, at koncessioner til turistvirksomhed, som er meddelt ved Inatsisartutlovens ikrafttræden, bevarer deres gyldighed. Det foreslås, at de hidtil gældende regler i Inatsisartutlov nr. 19 af 3. december 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder finder anvendelse for disse koncessioner.

Til stk. 4

Det foreslås, at reguleringen af satstilpasningsprocenten efter inatsisartutlovens § 21, stk. 4, og § 22, stk. 2, første gang sker den 1. januar 2026.

Bilag 1**Høringsnotat**

Forslaget var i perioden fra og med 29. april 2024 til og med 28. maj 2024 offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal, og fremsendt til følgende høringsparter:

Formandens Departement
Departement for Boliger og Infrastruktur
Departement for Finanser og Skatter
Departement for Fiskeri og Fangst
Departementet for Sociale Anliggender, Familier, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender
Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke
Departementet for Selvstændighed og Udenrigsanliggender
Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø
Departement for Børn og Unge
Departementet for Sundhed
Avannaata Kommunia
Qeqqata Kommunia
Qeqertalik Kommunia
Kommuneqarfik Sermersooq
Kommune Kujalleq
Grønlands Erhverv
Sulinermik Inuusutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)
Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG)
Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK)
Nunatsinni Perorsaat Kattuffiat (NPK)
Peqqinnissaq Pillugu Kattuffiit (PPK)
Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)
Avannaata Erhverv
Qeqertalik Business Council
Arctic Circle Business
Sermersooq Business
Innovation South Greenland
kommunernes planmyndigheder
Explore North Greenland
Destination Arctic Circle
Innovation South Greenland
Destination Diskobay
Eastgreenland.com
Visit Greenland
Nalik Ventures

Air Greenland
Nuna Advokater
Arctic Law
Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm
Advokatfirmaet Meinel
Advokat Gedion Jeremiassen
Inuit Law
Advokat Naja Joelsen
Advokat Aviâja Helms
Advokat Marie Louise Frederiksen
Grønlands Revision
Deloitte
EY
BDO
Air Greenland
Grønlandsbanken
BankNordik

Derudover er høringen sendt separat til indehaverne af eksisterende koncessioner til turistvirksomhed.

Det er modtaget høringssvar fra følgende parter: Grønlands Erhverv, Qeqqata Kommunia, Koncernservice ved Erhvervsafdelingen i Kommuneqarfik Sermersooq, Lings Hunting Greenland ApS, Arctic Circle Business, KNAPK, NPK, SIK, Visit Greenland, Nomad Greenland, Departementet for Finanser og Skatter, Erik Lomholt-Bek, Grønlandsbanken, Departementet for Boliger og Infrastruktur, Kommune Kujalleq, og Avannaata Kommunia.

1. Grønlands Erhverv skriver:

- 1.1 Høringsparten påpeger, at forslagets § 20 [nu § 13], hvor der stilles krav om at 2/3 af aktie- eller anpartsselskabets kapital ejes af enkeltpersoner, der er bosiddende her i landet, er en væsentlig begrænsende faktor for udvikling af turisme via koncessionerede områder. Parten giver udtryk for, at reguleringer der hæmmer væksten i samfundet, hæmmer arbejdet mod en selv bærende økonomi.

Høringsparten giver udtryk for, at forslaget, sammen med andre faktorer som igangværende voldgiftssag, ændringer i råstofloven, ny småskalalov og fiskeriloven har medført, at investeringsmiljøet er udfordret, også for hjemmehørende selskaber inden for turisme, detail og andre sektorer har stoppet projekter og investeringer. Høringsparten anbefaler derfor, at bestemmelsen udgår. I forlængelse heraf bemærker de, at formålet med bestemmelsen fremstår som uklart, og at dette gør det svært at foreslå alternative løsninger. De fremhæver at lokale aktører ikke opnår en

fordel med bestemmelsen, da tilgangen af turister og dermed potentialet for at skabe en indtjening, begrænses væsentligt.

- 1.2 Vedrørende bestemmelsen om deling af oplysninger, § 26 [nu § 19], anbefaler høringsparten, at bestemmelsen indskrænkes til de forhold, der kan være behov for at dele. Høringsparten ser ingen faglig begrundelse for hvorfor det skal være en mulighed for at dele med selvstyrejede virksomheder. Høringsparten udtrykker en bekymring for en mistro til, at det kunne lække erhvervshemmeligheder til de selvstyrejede selskaber. De frygter også, at dette kunne skabe grundlag for mulig offentlig konkurrence, som kunne hæmme investeringslysten yderligere, både blandt lokale og internationale investorer.
- 1.3 Vedrørende bestemmelsen om sikkerhedsstillelse, § 27, stk. 2 [nu § 26, stk. 2], bemærker høringsparten, at det fremgår, at ”når ændrede forhold gør det påkrævet, kan Naalakkersuisut fastsætte ændrede vilkår, herunder om ændret sikkerhedsstillelse.” De bemærker, at det i bemærkningerne står at det drejer sig om ændringer eller udvidelse af bygning og anlæg. Høringsparten giver udtryk for, at de anser det som at lovgive i bemærkningerne, og at bestemmelsen er for upræcis.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 1.1

Den foreslåede bestemmelse bygger på gældende regler. Det gældende krav er folkeregisteradresse i 2 år. Det foreslåede er således ikke et nyt krav, men en skærpelse af et allerede gældende vilkår.

Baggrunden for, at Naalakkersuisut foreslår skærpelsen, er for at sikre, at væksten i turismeerhvervet tilkommer lokalbefolkningen.

Naalakkersuisut har dog på baggrund af høringssvarene justeret bestemmelsen, så der nu ikke længere stilles krav om, at 2/3 af aktie- eller anpartsselskabets kapital ejes af enkeltpersoner, der er bosiddende her i landet, men i stedet ”mere end halvdelen”.

Til 1.2

Baggrunden for behovet for at dele oplysninger er udelukkende for at varetage sagsbehandlingen knyttet til koncessionen. Eksempelvis oplysninger om at der er kommet en ansøgning, og hvor departementet indleder en dialog for at se, hvordan det forholder sig til det foreliggende plangrundlag, vurderinger af bestande i området eller tilsvarende. Bestemmelsen skal ikke kunne bruges til at dele oplysninger med selvstyrejede virksomheder der vil skabe en konkurrenceforvridning i markedet.

Til 1.3

Kravet til ændring i sikkerhedsstillelsen tager udgangspunkt i ændringer, som rettighedshaveren selv ønsker for koncessionen. Det er forsøgt at tydeliggøre dette ved at præcisere bemærkningerne til bestemmelsen.

2. Visit Greenland skriver:

- 2.1 Høringsparten udtrykker generel støtte til de foreslåede bestemmelser.
- 2.2 Høringsparten anerkender vigtigheden af uddannelse og kompetenceudvikling i relation til administration af koncessioner. Parten foreslår derfor, at der indføres et krav om gennemførelse af et kursus inden for management af koncessioner som forudsætning for at få tildelt en koncession.
- 2.3 Parten påskønner, at kommunerne får mulighed for større inddragelse i beslutningsprocessen gennem et bedømmelsesudvalg. De udtrykker dog bekymring vedrørende formuleringen i § 5 [nu § 7]. De foreslår at oprettelsen af bedømmelsesudvalg skal være obligatorisk for at sikre en ensartet og gennemsigtig proces på tværs af kommunerne. Høringsparten foreslår at bestemmelsen gøres til en ”skal”-bestemmelse.
- 2.4 Parten støtter indførelsen af bestemmelsen om, at en ansøgning kan behandles uden fornyet udbudsrunde, hvis en offentlig indkaldelse ikke resulterer i tildeling af koncessionen til en kvalificeret rettighedshaver, forudsat at ansøgningen indkommer inden for 18 måneder efter ansøgningsfristens udløb.
- 2.5 Med hensyn til begrænsningen om, at personer uden folkeregisteradresse i Grønland ikke må udføre samme aktivitet som koncessionen omhandler i koncessionsområdet, udtaler parten at dette er en nødvendig tilføjelse for at sikre den lokale økonomiske udvikling og bæredygtighed.
- 2.6 Høringsparten bemærker, at det er vigtigt, at der sikres overholdelse af miljøbeskyttelsesforpligtelserne omtalt i § 13, stk. 5, og § 24, stk. 6 og 7, [rettighedshaverens oprydningsforpligtelser fremgår nu af § 17, stk. 2, nr 6 og 7]. Parten anbefaler, at der tilføjes konkrete henvisninger til relevante miljøstandarder, samt præciseres hvordan overholdelsen vil blive overvåget. Herunder hvilken myndighed der er ansvarlig for overvågningen.
- 2.7 Parten støtter, at koncessionsperioden kan tildeles for en periode op til 10 år, samt muligheden for yderligere forlængelse til 20 år. Høringsparten mener, at den samlede periode på 30 år giver en klar ramme og kontinuitet i forvaltningen af koncessionerne.

- 2.8 Høringsparten bemærker, at de foreslåede ændringer til ejerskab kan styrke lokal kontrol og økonomisk integritet, samtidig med at det potentielt gør det mere udfordrende for udenlandske enheder eller økonomisk ustabile selskaber at kvalificere sig.
- 2.9 Vedrørende pligten til at ansætte og anvende grønlandske arbejdstagere bemærker parten, at der mangler en udspecificering af, hvad der menes med grønlandske arbejdstagere. Parten anbefaler, at der tages udgangspunkt i folkeregisteradresse.
- 2.10 Med hensyn til forsikring og sikkerhedsstillelse bemærker parten at tiltag om, at rettighedshavere indgår aftaler med sundhedsvæsenet vedrørende levering af sundhedsydelser, herunder evakuering af turister, og tegner forsikringer til dækning af udgifter hertil, sikrer klare procedurer for håndtering af nødsituationer.
- 2.11 Høringsparten giver udtryk for at overgangsbestemmelsen sikrer en smidig overgang.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 2.1

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 2.2

Naalakkersuisut deler partens syn om, at det i visse sammenhænge vil kunne være relevant, at parten har konkrete uddannelsesmæssige kompetencer. Koncessionerne er dog af forskellig art, hvorfor Naalakkersuisut ikke finder det relevant at opstille dette som et generelt krav.

Til 2.3

Det er ikke alle kommuner, som ønsker at have koncessionsområder i sin kommune. Dette afspejles også i de høringssvar kommunerne har indgivet i forbindelse med høringen af forslaget. Det er på den baggrund, at bestemmelsen er affattet som en "kan"-bestemmelse. For det tilfælde at dertil blive udlagt koncessionsområder, vil proceduren ved sagsbehandlingen være, at der kan være oprettet et bedømmelsesudvalg.

Til 2.4

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 2.5

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 2.6

Tilsyn med overholdelse af miljøforpligtelser i henhold til inatsisartutloven omhandler overholdelsen af at rettighedshaverens forpligtelser ved ophør af koncessionen. Det er Naalakkersuisut, eller evt. den myndighed eller kommune der har fået delegeret tilsynskompetencen i henhold til § 34, stk. 3, der har ansvaret for dette.

Tilsynet med at rettighedshaveren opfylder sine forpligtelser ved ophør af koncessionen påvirker ikke det tilsyn der udøves af Naalakkersuisut for at sikre at der ikke sker forurening af natur og miljø. Disse hensyn reguleres i lovgivningen der vedrører miljø og natur.

Til 2.7

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 2.8

Har ikke givet anledning til yderligere bemærkninger. Se dog bemærkningen til 1.1.

Til 2.9

Det fremgår udtrykkelig i definitionsbestemmelsen i § 2, stk. 6 at ved ”grønlandske arbejdstagere” forstås arbejdstagere der har folkeregisteradresse i Grønland. For god ordens skyld er der indsat en henvisning til denne bestemmelse i § 16.

Til 2.10

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 2.11

Giver ikke anledning til bemærkninger.

3. SIK skriver:

- 3.1 Høringsparten støtter fuldt ud, at personer, der arbejder inden for turisterhvervet, og leverandører til turistvirksomheder skal have folkeregisteradresse og være fuldt skattepligtige i Grønland.
- 3.2 Parten støtter, at personer, som ikke har en folkeregisteradresse i Grønland, inden for et koncessionsområde ikke må udføre samme aktivitet som koncessionen omhandler.
- 3.3 Med hensyn til oprettelsen af bedømmelsesudvalg, bemærker høringsparten at oprettelsen må være udgiftsneutral for den pågældende kommune.
- 3.4 Høringsparten støtter op om, at koncessionsperioden udvides med 5 år. Parten støtter også, at koncessionen efter 30 år skal sendes i fornyet udbud.

- 3.5 Parten støtter, at personer, der arbejder inden for turisterhvervet, skal have folkeregisteradresse samt være fuldt skattepligtige til Grønland, men er bekymret for, om den grønlandske befolkning har midlerne til at drive turistvirksomheder på længere sigt, og at der med reglerne laves restriktioner om udenlandsk investeringsbehov. Parten giver udtryk for, at udenlandske investeringer er vigtige for at udbygge det grønlandske turisterhverv.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 3.1

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 3.2

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 3.3

Det er ikke forventet, at oprettelsen af bedømmelsesudvalg vil give kommunerne ekstra udgifter eller øget administration. Oprettelsen af bedømmelsesudvalg er blot en måde at sikre at kommunerne får en central rolle i forbindelse med tildelingen af koncessioner.

Til 3.4

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 3.5

Har ikke givet anledning til yderligere bemærkninger. Se dog bemærkningerne til 1.1.

4. Nunatsinni Perorsaatur Kattuffiat (NPK) skriver:

- 4.1 Høringsparten skriver, at de er enige i formålet med at sikre en højere inddragelse af kommunerne i forbindelse med sagsbehandlingen.
- 4.2 Parten støtter også, at der er indsat en bestemmelse om, at personer uden folkeregisteradresse i Grønland ikke må udføre samme aktiviteter, som koncessionen omhandler i koncessionsområdet.
- 4.3 Høringsparten er yderligere enig i, at der stilles krav om, at rettighedshavere til turistområder skal være bosat og fuldt skattepligtige i Grønland.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 4.1

Giver ikke anledning til bemærkninger

Til 4.2

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 4.3

Giver ikke anledning til bemærkninger.

5. KNAPK skriver:

- 5.1 KNAPK har ikke bemærkninger til selve forslaget, men gengiver indholdet i et tidligere brev. I brevet fremhæver de fangernes ret til at jage på områderne for trofæjagt, at arrangører af trofæjagt ikke har ret til erhvervsfangerbeviser, da de lever af turisme. Parten bemærker, at trofæjagtarrangørerne kan jage næsten ubegrænset. Høringsparten kommer med ønsker om, at jagtarrangørerne skal meddele, hvornår de vil benytte koncessionsområdet, at der skal holdes møder for at opnå forståelse mellem jagtarrangørerne og fangere, samt at der skal samarbejdes om lovbetingelserne.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 5.1

Giver ikke anledning til ændringer. Departementet har dog noteret sig partens bemærkninger med henblik på det videre arbejde med koncessionerne til turismevirksomheder i udvalgte områder.

6. Qeqqata Kommunia skriver:

- 6.1 Høringsparten giver udtryk for, at det vil være mest hensigtsmæssigt, hvis hele ansvaret for turismekoncessionsområdet overgår til kommunerne, fremfor det delte ansvar som den eksisterende og forslaget til inatsisartutlov indebærer.
- 6.2 Parten bakker dog op om større kommunal deltagelse i bedømmelsesudvalg, den mulige delegation til kommunerne og kommunal involvering i afrapportering.
- 6.3 Kommunen ønsker størst muligt kommunalt ansvar i den offentlige planlægning i det åbne land, som overordnet overgik til kommunerne i 2011. Høringsparten efterlyser i den sammenhæng at det ville være formålstjenligt, hvis lovkomplekserne i planloven og turismekoncessionsloven var mere i overensstemmelse.
- 6.4 Høringsparten er enig i, at lovgivningen på turismeområdet giver forrang til landets borgere i forbindelse med
- Grønlandsk arbejdskrafts benyttelse på arbejdsmarkedet
 - Uddannelse og efteruddannelse af grønlandske arbejdstagere
 - Tildeling af selvstyrets tilskudsmidler
 - Tildeling af koncessioner.

- 6.5 Høringsparten støtter dog ikke regler i § 20, stk. 2 og 3 (Indholdet indikerer at parten mener § 20, stk. 1, nr. 2 og 3 i høringsmaterialet). Dette er i det nuværende forslag § 13, stk. 1, nr. 2 og 3. Parten giver udtryk for at både kommunen og Grønland har brug for den kapital og viden, der følger med kapitalen til udvikling af turismen. Kommunen er også bekymret for, at forrang til turismeinvesteringer får afledte konsekvenser for andre investeringsområder som f.eks. vandkraft og minedrift og gør investorer mere forbeholdne mod at investere i kommunen og Grønland.
- 6.6 Vedrørende bestemmelsen om mulige krav om fjernelse af bygninger ved ophør af koncession, er det partens opfattelse, at bestemmelsen ikke giver mening for de hidtidige eksempler på koncessioner i kommunen. Kommunen understreger at investorernes betydelige investeringer i bygninger kan fortsætte med at generere arbejdspladser i turismeerhvervet. Så længe ejerne af bygningerne fortsat vil drive turisme, ser kommunen ingen grund til, at bygningerne fjernes.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 6.1

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 6.2

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 6.3.

Med hensyn til forholdet til planloven i forhold til forslagets § 12, stk. 1, nr. 2, og § 15, stk. 2, tager reglerne i forslaget til inatsisartutlov udgangspunkt i, at den eksisterende lovgivning på området indeholdt tilsvarende bestemmelser. Hjemmelsadgangen har dog ikke været benyttet. Det har således ikke været fastsat koncessionsområder i en sektorplan. På den baggrund har departementet skrevet begge bestemmelser ud af forslaget. Ændringen i udkastet er gjort for at sikre en bedre overensstemmelse med planlovgivningen.

Til 6.4

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 6.5

Se bemærkningerne til 1.1.

Til 6.6

Bestemmelsen er sat ind for at tydeliggøre at rettighedshaveren ved ophør af koncessionen ikke kan efterlade bygninger, udstyr m.m. Hvis etablerede anlæg, bygninger etc. kan

overdrages til anden part, er dette naturligvis at foretrække. Bestemmelsen skal også læses i lyset af, hvordan rettighedshaverne vælger at etablere anlæg i forbindelse med de konkrete koncessioner også er ret forskelligt.

7. Departementet for Finanser og Skatter skriver:

- 7.1 Høringsparten bemærker at termbrugen i § 21 [Nu § 20 flg.] ikke er ensrettet. I lovbestemmelsen benyttes termen ”afgift”. I bemærkningerne omtales det både som et ”vederlag”, som ikke er en skat, og som en ”afgift”. Parten mener ikke, det er klart, om det er en afgift omfattet af grundlovens § 43, et gebyr for udstedelse af koncessionen, eller et vederlag som betaling for en koncession.
- 7.2 Derudover bemærker høringsparten at forslaget § 12, stk. 2 [parten mener § 12, stk. 1 nr. 2] og § 15, stk. 2 [nu udgået] bemyndiger Naalakkersuisut til i praksis at overtage kommunernes plankompetence for delområder forbeholdt koncession til turistvirksomhed. Parten fremhæver at en sådan bemyndigelse allerede findes i planlovens § 9. En vedtagelse af forslaget i den foreliggende form vil således give anledning til tvivl om hierarkiet og i organiseringen af den nationale og den kommunale fysiske planlægning.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 7.1

Det er foretaget ændringer i udkastet. Afgiftsbestemmelserne er nu affattet i §§20-22. Ændringerne er gjort for at tydeliggøre, at det er en afgift.

Til 7.2

Se bemærkningerne til 6.3.

8. Erik Lomholt-Bek skriver:

- 8.1 Høringsparten har bemærkninger knyttet til forslaget § 1, stk. 2. Parten mener, det bør præciseres, at det omhandler beboelsesbygninger, andre bygninger, anlæg, indretninger, veje og anden infrastruktur vedrørende koncessioner.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 8.1

Det fremgår allerede af stykket, at det er når disse anvendes i forbindelse med udbud, salg eller levering af turistydelse. Derudover skal bestemmelsen læses i kontekst af inatsisartutlovens rammer. Inatsisartutloven omhandler koncessioner til turistydelse. Bestemmelsen har således ikke relevans for bygninger, som benyttes til andre aktiviteter.

9. Nomad Greenland skriver:

- 9.1 Høringsparten bemærker, at forslaget kan medføre betydelige udfordringer for tiltrækning af udenlandske investeringer, som er essentielle for udviklingen af større turismeprojekter i Grønland. Parten giver udtryk for konkrete bekymringer i forhold til, at Grønland kun har få banker, hvilket begrænser konkurrencen og dermed muligheden for gunstige lånevilkår og dermed lokale virksomheders adgang til kapital. De fremhæver også lånebetingelser som høje renter, krav om personlige garantier, og at mange investorer ikke er villige til at blive tavse partnere med kun 33 % ejerskab og uden betydelig indflydelse på virksomhedens drift. Parten giver udtryk for, at dette yderligere begrænser muligheden for at tiltrække nødvendig kapital.

Parten giver udtryk for, at uden tilstrækkelig adgang til kapital vil lokale virksomheder muligvis kun kunne udvikle billigere turismeprodukter, der kræver mindre investering. Det fremhæves, at dette kan føre til en overflod af lavpristilbud, som tiltrækker budgetturister fremfor højværditurister. Samt at det reducerer den samlede indtjening fra turisme og hæmmer udviklingen af en bæredygtig og kvalitetsfokuseret turismesektor.

Høringsparten bemærker, at mekanismer som Offentlige-Private Partnerskaber og international finansiering gennem institutioner som Verdensbanken og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) er nyttige, men de nuværende regler begrænser stadig fleksibiliteten og hurtigheden af at tiltrække udenlandske investeringer effektivt.

- 9.2 I relation til investeringerne i de nye lufthavne, bemærker parten at det er afgørende at vi sikrer en koordineret udvikling af modtagerapparatet. Parten kommer med konkrete forslag til hvordan investeringer kan støtte op om turismestrategien:
- Behov for overnatningsfaciliteter: udenlandske investorer kan samarbejde med lokale virksomheder om at bygge og drive hoteller og lodges af høj standard, hvilket tiltrækker flere højtbetalende turister.
 - Infrastrukturel støtte: implementer grønne byggeteknikker og brug miljøvenlige materialer, som internationale investorer med erfaring inden for bæredygtig turisme kan introducere.
 - Kompetenceudvikling: implementer træningsprogrammer i samarbejde med internationale turismefirmaer for at opkvalificere lokale arbejdere inden for gæstfrihed, guidning og administration.
 - Ekspertise og erfaring: Drag nytte af andre landes effektive løsninger, med internationale erfaringer kan vi hurtigere høste frugter af investeringerne i lufthavne og turismeinfrastruktur.

Parten nævner konkret erfaringer fra:

- Bhutan: strategi om ”high value, low volume”, der sigter mod at tiltrække højtbetalende turister ved at opkræve en daglig bæredygtighedsafgift. Strategien har gjort Bhutan til en eksklusiv destination, der tilbyder unikke oplevelser og økonomiske fordele, som er bredt fordelt i befolkningen.
- Kina: strenge ejerskabsbegrænsninger har ført til reducerede udenlandske investeringer (FDI) i forskellige sektorer, da investorer ofte søger markeder med mere liberale regler, hvor de kan opnå større kontrol og højere afkast. Begrænsningerne har hæmmet Kinas evne til at tiltrække avancerede teknologier og kapital, som er nødvendig for at opretholde høj vækst.
- Indien: oprindelige restriktioner på udenlandsk ejerskab i detailsektoren førte til langsom vækst og begrænsede investeringer. Først efter lempelse af disse regler oplevede Indien en betydelig stigning i udenlandske investeringer, hvilket førte til økonomisk vækst og udvikling i detailsektoren.
- Singapore: det åbne investeringsklima har tiltrukket betydelige udenlandske investeringer, hvilket har bidraget til landets økonomiske succes. Singapores fleksible og liberale politikker over for udenlandske investeringer har ført til højere niveauer af FDI, som har drevet økonomisk vækst, innovation og udvikling.

9.3 Parten konkluderer på den baggrund, at det er afgørende, at formålet om at beskytte lokale interesser og bæredygtig udvikling balanceres med behovet for udenlandske investeringer, som kan bringe den nødvendige kapital og ekspertise til Grønland. Ved at implementere fleksible ejerskabsmodeller og alternative finansieringskilder, kan Grønland skabe en blomstrende og bæredygtig turismesektor, der gavner både lokale og internationale aktører.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 9.1

Se bemærkningerne til 1.1.

Til 9.2

Det er netop for at sikre en koordineret udvikling, at Naalakkersuisut har iværksat en sektorplan for turismeerhvervet. Naalakkersuisut anerkender, at det kræver en fælles indsats der dækker flere områder, for at lykkes med at udvikle området.

Til 9.3

Se bemærkningerne til 1.1.

10. Koncernservice ved Erhvervsafdelingen i Kommuneqarfik Sermersooq skriver:

10.1 Parten giver udtryk for, at det er positivt, at kommunerne inddrages mere i processen med fordeling af koncessioner. Dog bemærker parten, at inatsisartutloven og

- rammerne er meget upræcise, ift. at mange paragraffer tildeler kompetencen til Naalakkersuisut eller den overdragende myndighed for at selv bestemme mange rammer ind over inatsisartutloven i fremtiden som indtil videre ikke har været præciseret.
- 10.2 Parten påpeger, at der opstår en stor bureaukratisk og administrativ proces for at få en koncession. Parten anbefaler, at det evalueres og sikres, at der er afsat ressourcer til sagsbehandlingen.
- 10.3 Til § 2, stk. 5 og 6 [nu § 2, stk. 6 og 7], spørger parten til, hvad forskellen er på hjemmehørende og at have folkeregister.
- 10.4 Med hensyn til § 3, stk. 1 [er nu omformuleret og fremgår nu af § 2, stk. 2], spørger parten ind til, om underleverandører, som leverer en ydelse til klargøring af koncessionsområdet, også er underlagt koncessionskrav- herunder tilhørskrav- herunder om det betyder, at man ikke kan bruge en udenlandsk arkitekt til udvikling af hytter/hotel.
- 10.5 I forhold til § 4, stk. 5 [nu indarbejdet i § 3, stk. 2], spørger parten til, om det er korrekt forstået, at to forskellige aktører kan få koncession til det samme område, men med forskellige aktiviteter, eksempelvis ørredfiskeri og skiløb.
- 10.6 Vedrørende § 11 [nu § 4, stk. 5] spørger parten, om kommunen kan tildeles kompetencen, uden at der skal nedsættes et bedømmelsesudvalg i henhold til § 5 [nu § 7].
- 10.7 Vedrørende § 12 udtaler parten, at det er uhensigtsmæssigt, at koncession kan meddeles som led i en sektorplan udenom kommunens involvering og øvrig planlægning.
- 10.8 Parten udtrykker, at det virker vidtgående, at der kan fastsættes regler om rettighedshavers pligt til at gøre brug af lokal arbejdskraft og leverandører uden nærmere definition om, hvad de regler indeholder, eller i hvilket tilfælde de kan fastsætte dem.
- 10.9 Vedrørende § 20 [nu § 13] udtaler parten, at den bør følge turismeloven og bør tillade op til 49 % ejerskab, som ikke opfylder kravet om folkeregisteradresse og skattepligt.
- 10.10 Vedrørende § 22 [nu § 23] om udgifter forbundet med sagsbehandling, bemærker parten, at den bør ændres jf. ændringen af turismeloven.

10.11 Parten giver udtryk for at være forvirret over tildelingen af kompetence til kommunerne i forhold til tildeling af koncession og tilsyn. Parten spørger til, om forslaget indebærer ændringer i forhold til dette.

10.12 Yderligere giver parten udtryk for at være i tvivl om forholdet mellem inatsisartutloven om koncessioner til turistydelser, og inatsisartutloven om turistvirksomheder m.v.

10.13 I høringssvaret har parten medtaget kommentarer fra Forvaltning for Anlæg og Miljø, som har følgende bemærkninger:

- A. Forvaltningen ønsker en præcision i forhold til, hvilke aktiviteter der kan tildeles koncession til, samt præcision i forhold til tilsynspligten, jf. § 4, stk. 4 [er nu skrevet ud af forslaget]. Skal bestemmelsen forstås som at hvis der er tildelt koncession til topbestigning, må herboende ikke bestige pågældende top sammen med besøgende familie bosat i f.eks. Danmark?
- B. Høringsparten ønsker en præcision til § 12, stk. 2 [er nu skrevet ud af forslaget], da en sektorplan hermed vil være overordnet den gældende lovgivning om arealanvendelse. Forvaltningen anbefaler, at der ikke kan udpeges koncessionsområder i en sektorplan.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 10.1

Det er forsøgt at tydeliggøre rollefordelingen ved, at bestemmelserne der berørte planlovgivningen, udkastets § 12, stk. 1, nr. 3, og § 15, er skrevet ud af forslaget.

Til 10.2

Departementet vil foretage en evaluering af ordningen.

Til 10.3

Det er præciseret, at det er virksomheder, der har hjemsted i Grønland. Med hjemsted i Grønland henvises der til registreringer i CVR.

Til 10.4

Tildelingen af koncessionen sker ved, at det udpegede området sendes i udbud. Formålet med udbuddet er at sikre en åben og retfærdig proces, hvor koncessionen efterfølgende tildeles til den mest egnede kandidat i henhold til de tildelingskriterier der er beskrevet.

Udvælgelseskriterier, og hvordan de vil blive vægtlagt, skal fremgå af udbuddet.

Udvælgelseskriterierne fremgår af § 10. I henhold til § 10, stk. 1, nr. 3, er det relevant i

hvilken grad ansøgeren vil anvende grønlandske arbejdstagere og grønlandske leverandører af varer og tjenesteydelser ved udførelsen af aktiviteter efter koncessionen.

Som udgangspunktet er der dog ikke noget i vejen for at eksempelvis bruge en udenlandsk arkitekt til at udarbejde tegninger til projektet.

Til 10.5

§ 4, stk. 5 [nu indarbejdet i § 3, stk. 2] skal forstås som at anden aktivitet kan foregå i området, forudsat at det ikke konkurrerer med koncessionen. I teorien kunne det godt være 2 koncessioner som er meget sæsonprægede og derfor ikke benytter området i den samme periode. I praksis har der indtil videre ikke været udbudt andre koncessioner, hvor der er sammenfald mellem områder, men hvor aktiviteterne er sæsonprægede og ikke foregår på det samme tidspunkt. Der har dog været givet udtryk for et ønske om at koncessionshaverne kunne få ret til flere aktiviteter for at kunne udnytte f.eks. etablerede hytter mere optimalt.

Til 10.6

Det er ikke hensigten, at kompetencen skal kunne delegeres til kommunerne, men at man ikke benytter et bedømmelsesudvalg. Ved delegation til kommunerne sikrer bedømmelsesudvalget at der fortsat sker inddragelse af relevante parter, eksempelvis i forhold til vurdering af bestande og fangstkapacitet.

Til 10.7

Bestemmelsen er skrevet ud af forslaget.

Til 10.8

Forslaget indeholder en hjemmel til at kunne fastsætte regler om krav til brug af lokal arbejdskraft og brug af lokale leverandører. Naalakkersuisut har ikke konkrete planer om at benytte hjemlen på nuværende tidspunkt, men den er sat ind for at fremtidssikre inatsisartutloven. Efter Naalakkersuisuts opfattelse er hjemlen et relevant værktøj i forbindelse med udviklingen af turismeerhvervet i Grønland, herunder hvilke arbejdspladser der ønskes skabt i erhvervet, og hvilke kompetencer disse arbejdspladser skal besættes med. Det er ikke tanken, at hjemlen skal blive brugt til at stille krav, som virksomhederne ikke vil have mulighed for at leve op til.

Til 10.9

Naalakkersuisut har taget høringssvaret til efterretning og har på den baggrund justeret bestemmelsen, så der nu ikke længere stilles krav om, at 2/3 af aktie- eller anpartsselskabets kapital ejes af enkeltpersoner, der er bosiddende her i landet, men i stedet ”mere end halvdelen”.

Til 10.10

Bestemmelsen er justeret, så den giver hjemmel til at fastsætte regler om gebyr for sagsbehandling og anden myndighedsudøvelse.

Til 10.11

Kompetencefordelingen mellem Naalakkersuisut og kommunerne er forsøgt tydeliggjort ved, at bestemmelsen om at udpege områder i en sektorplan, og den tidligere § 15 er skrevet ud af forslaget. Initiativet til at udpege områder til koncessioner er fortsat kommunalt, jf. planlovgivningen. Hvis kommunen ikke ønsker, at der bliver udpeget koncessionsområder inden for kommunens område, bliver der ikke oprettet koncessioner i kommunen.

Til 10.12

Forslag til Inatsisartutlov om koncession til turistydelser i udvalgte områder omhandler tildelingen af eneretten til at udbyde en bestemt aktivitet mod vederlag i bestemte områder, forslag til inatsisartutlov om turistydelser mv. omhandler de generelle rammer for det øvrige turismeerhverv.

Til 10.13

A) Bestemmelsen, der forbød personer med folkeregisteradresse uden for Grønland at udføre samme aktivitet, som koncessionen omhandler i koncessionsområdet, er skrevet ud af forslaget.

B) Bestemmelsen om sektorplane er skrevet ud af forslaget.

11. Lings Hunting Greenland ApS skriver:

11.1 Høringsparten hilser de nye tiltag velkomne, da de anser det for vigtigt, at koncessioner drives og udvikles af lokale med erfaring og lokalkendskab. De mener, det er realistisk at drive koncessioner uden direkte investering udefra – hvis man er risikovillig og parat til at arbejde hårdt på at nå sine mål.

11.2 Med hensyn til bedømmelsesudvalget, ser parten gerne at udvalget skal være fuldtalligt, når der træffes beslutninger, således at der skabes tryghed i forbindelse med afgørelserne.

11.3 Partens største bekymring i forhold til drift i 2025, er at der kun planlægges 3 ugentlige afgange til og fra Kangerlussuaq, som skal deles med Sisimiut. De håber, der findes en løsning for at imødekomme denne efterspørgsel fra turisterhvervet med flere.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 11.1

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 11.2

Naalakkersuisut har justeret forslaget, så det nu er muligt at fastsætte nærmere regler om bedømmelsesudvalget. Naalakkersuisut vil i den forbindelse være opmærksom på at fastsætte regler, hvor forudsætningen vil være, at det tilstræbes, at bedømmelsesudvalget er fuldtalligt, men også med bevidsthed om, at det ikke altid vil være muligt, og der vil blive forsøgt at sikre en bred faglig sammensætning i forbindelse med indstillingen.

Til 11.3

Bemærkningen er noteret. Naalakkersuisut vil følge op på problemstillingen i forbindelse med den igangværende sektorplan for turismeområdet. Sektorplanen har til formål at sikre et samarbejd om at udvikle turismeerhvervet på tværs af ressortområder.

12. Avannaata Kommunia skriver:

- 12.1 Kommunalbestyrelsen finder ikke lovgrundlaget godt, hvorfor de anbefaler, at det ikke bliver brugt i Avannaata Kommunia.
- 12.2 Kommunalbestyrelsen fremhæver, at når turistaktørerne begynder at opføre sig, som om de har monopol på forskellige områder, selv om de ikke har, oplever brugerne, at arealrettigheder, som tilhører alle, bliver krænket. Kommunalbestyrelsen er bange for, at det skal kunne påvirke mulighederne for indsamling af forråd og ture i naturen på betryggende måde.
- 12.3 Kommunalbestyrelsen udtrykker, at fastsættelser bør foregå i regionerne under kommunernes ledelse, og ikke ske centralt, fordi det er kommunerne, der kender områderne.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 12.1

Initiativet til udpegningen af koncessionsområder ligger ved kommunerne. Hvis kommunen ikke ønsker, at der udpeges koncessionsområder i kommunen, vil det ikke ske.

Til 12.2

Bemærkningerne er noteret. Det foreslåede påvirker ikke mulighederne for at indsamle forråd og den fastboende befolknings mulighed til at færdes i naturen.

Til 12.3

Udpegningen af områderne sker på initiativ fra kommunerne, hvilket netop varetager inddragelsen af lokale forhold.

13. Kommune Kujalleq skriver:

- 13.1 Parten har ikke bemærkninger til nedsættelsen af bedømmelsesudvalg. Parten bemærker, at mere klare rammer for afgrænsning af udvalgte områder kan gøre det nemmere med hensyn til administration af området, både for turistvirksomheder og set i forhold til naturens uberørte særkende.
- 13.2 Kommunen giver dog udtryk for at turistvirksomhed er baseret på internationalt samarbejde, hvilket bør afspejles i principperne i inatsisartutloven. Parten efterlyser opmærksomhed på løsninger, som kan imødekomme internationale investeringer. De fremhæver, at den type løsninger blandt andet kan have positiv effekt på overnatnings- og restaurationsbranchen. Finansieringsløsninger bør ikke afskrække udenlandske investorer, der arbejder ud fra principperne om en lokal forankring af aktiviteter og medejerskab.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 13.1

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 13.2

Se bemærkninger til 1.1.

14. Arctic Circle Business skriver:

- 14.1 Høringsparten giver udtryk for, at der er et behov for at opkvalificere lokale til at kunne arbejde inden for koncessionsbranchen.
- 14.2 I forhold til § 2, stk. 1 bemærker parten at lokale, der er rejst til en anden by og køber ydelse også er turisme. Parten spørger, hvorfor dette ikke er det samme for turismeloven, som også er i høring.
- 14.3 I forhold til § 2, stk. 3, spørger parten til termen ”professionel”, og om dette ikke omfatter amatører, der tager imod betaling.
- 14.4 Vedrørende § 4, stk. 4 [nu skrevet ud af forslaget], støtter parten, at det bliver forbudt for personer, som ikke har folkeregisteradresse i Grønland, at inden for et koncessionsområde udføre samme aktivitet, som koncessionen omhandler. Parten efterlyser dog, at der indarbejdes en tilsvarende beskyttelse mod andre erhvervsaktiviteter.
- 14.5 Vedrørende bestemmelsen om at Naalakkersuisut kan træffe afgørelse om habilitet for alle medlemmer af bedømmelsesudvalget, bemærker parten at kommunen burde også kunne gøre det samme ovenfor Naalakkersuisut.

- 14.6 Parten spørger til, hvis en koncessionshaver ønsker at have andre aktiviteter i samme område, om koncessionshaveren kan få udvidet, hvilke aktiviteter der indgår i koncessionen.
- 14.7 Til bestemmelsen om at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om rettighedshaverens pligt til at ansætte grønlandske arbejdstagere til bestemte typer arbejde eller aktiviteter, bemærker parten, at det er for vidtgående, at selvstyret skal bestemme hvem der må ansættes. Parten giver udtryk for at dette i sådanne tilfælde bør fremsættes som en generel lov, der gælder det brede erhvervsliv og ikke kun inden for turismesektoren. Parten understreger at det særligt i turismen kan være gavnligt at ansætte udefra, fordi det kan være nødvendigt for at få erfaring og viden, som ikke findes i Grønland.
- 14.8 Høringsparten bemærker, at bestemmelsen om at pålægge turistvirksomheder kun at bruge grønlandske leverandører kan skabe konkurrenceforvridning, hvis der er tale om en branche, hvor der kun er 1 grønlandsk leverandør. Dette kan gøre, at den grønlandske leverandør kan presse prisen, som den har lyst.
- 14.9 I forhold til termen ”fuld rådighed over sin formue”, jf. § 19, stk. 1, nr. 4 [nu § 12, stk. 1 nr. 3], spørger parten, om man har fuld rådighed, hvis der er lånt penge i banker, fonde og investorer. Parten spørger til, om det skal forstås, som at der kræves en stor likviditetsbeholdning, hvilket for en virksomhed ikke nødvendigvis er det mest optimale.
- 14.10 Parten giver udtryk for, at kapitalkravet i § 20 [nu § 13] kan give udfordringer til større projekter, hvor vi ikke kan komme uden om udenlandske investeringer og hjælp med know how.
- 14.11 Høringsparten giver udtryk for, at det er risikabelt at fastsætte en omsætningsafgift, jf. § 21, stk. 1, nr. 2 [nu § 20 flg.]. Parten gør opmærksom på at en høj omsætning ikke betyder, at virksomheden er overskudsgivende, og at det dermed kan give et underskud og true selskabets eksistensgrundlag.
- 14.12 I forhold til godkendelsen af aktivitetsplanen, jf. § 24 stk. 2 [nu § 17, stk. 2], bemærker parten at sagsbehandlingstiden fra Naalakkersuisut gerne må omtales.
- 14.13 Vedrørende rapporteringen i henhold til § 25 [nu § 18], udtaler parten, at der skal være en god årsag til, at en koncessionshaver skal rapportere hvert kvartal, da det er ressourcekrævende for virksomhederne. Hvis det er for større koncessioner, hvor der er behov for mere styring, giver parten udtryk for, at dette skal indarbejdes.

14.14 Til § 26 [nu § 19], bemærker parten, at dette er et potentielt brud på konkurrenceloven. Parten rejser spørgsmål til, hvorfor selvstyrejede virksomheder skal inddrages i sagsbehandlingen. Parten tilføjer, at det bør skrives ind, at det ikke må deles med selvstyrejede virksomheder, der har kunder i koncessionshavers branche.

14.15 Vedrørende fjernelse af bygninger, jf. § 27 [nu § 26], skriver parten at bestemmelsen ikke indeholder noget om varslingsperiode. Parten bemærker at det skal varsles i god tid, og at bygninger kun skal fjernes hvis der ikke er mulighed for salg til anden part.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 14.1

Naalakkersuisut er enig i, at det kræver en fælles tværgående indsats for at lykkes med udviklingen af turismeerhvervet. Det er baggrunden for, at Naalakkersuisut har iværksat en sektorplan for udviklingen af området.

Til 14.2

Naalakkersuisut har noteret sig høringspartens bemærkning, men finder ikke anledning til at udtale sig om andre forslag i nærværende af hensyn til at holde fokus på dette forslag.

Til 14.3

Forslaget omhandler tildelingen af eneret til at udbyde bestemte aktiviteter i bestemte områder. Der ligger derfor implicit et krav om erhvervsmæssig aktivitet i reguleringen, herunder at det indebærer en modtagelse af vederlag for den pågældende turistydelse. Ikke-professionelle aktører er således ikke omfattet af reguleringen. Til orientering er ordlyden ”en professionel” af sprogmæssige hensyn skrevet ud af teksten.

Til 14.4

Der er delte meninger blandt høringsparterne om i hvilken grad der skal kunne foregå anden erhvervsmæssig aktivitet i koncessionsområderne, hvorfor Naalakkersuisut ikke finder grundlag for at ændre i dette på det nuværende tidspunkt. Dette afspejles også i de indkomne høringssvar i forbindelse med høringen af forslaget.

Til 14.5

Forslaget er justeret, så der nu er indsat en bestemmelse i forslagets § 7, stk. 3, der giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om udpegningen af medlemmer til bedømmelsesudvalget, udpegningen af formanden, samt regler om afstemning i bedømmelsesudvalget. For det tilfælde at kommunen mener, der foreligger inhabilitet i forhold til de personer, der udpeges til at repræsentere Naalakkersuisut i

bedømmelsesudvalget, vil kommunen kunne gøre opmærksom på dette ovenfor ressortdepartementet.

Til 14.6

Der er mulighed for at foretage justeringer i koncessionen, jf. muligheden for at få godkendt ændringer i virksomhedens aktivitetsplan. Hvorvidt det blot vil være udvidelse af en nuværende koncession, eller i realiteten etablering af en ny koncession i samme områder afhænger af aktiviteterens art.

Til 14.7

Hjemmelen giver ikke Naalakkersuisut kompetence til at beslutte, hvem der må ansættes i den enkelte virksomhed. Se derudover bemærkningerne til 10.8.

Til 14.8

Det er ikke tanken, at bestemmelsen skal kunne bruges til at skabe en konkurrenceforvridende situation, hvor der kun er 1 aktør, og Naalakkersuisut pålægger turismeaktørerne at benytte denne aktør. Se derudover bemærkningerne til 10.8.

Til 14.9

Bestemmelsen tager sigte på at undgå en situation, hvor man tildeler en koncession til en person der ikke vil have økonomisk kapacitet til at løfte opgaven. Med ”fuld rådighed” menes der at der ikke er lagt begrænsninger i form af udlæg o.l. Det er ikke hensigten, at virksomhederne skal have stor likviditetsbeholdning for at få tildelt en koncession. Naalakkersuisut deler partens opfattelse, at dette ikke vil være hensigtsmæssigt for virksomhederne. Både virksomhederne og samfundet er bedre tjent med, at likviditeten kan forrentes.

Til 14.10

Se bemærkninger til 1.1.

Til 14.11

Der er foretaget ændringer i udkastet. Afgiftsbestemmelserne er nu affattet i §§20-22. Ændringerne er gjort for at tydeliggøre, at det er en afgift. Afgiften er fastsat til konkrete beløb. Den er ikke fastsat som en omsætningsafgift.

Til 14.12

Den oprindelige aktivitetsplan vil normalt blive udarbejdet i forbindelse med, at virksomheden indgår i udbuddet af koncessionen. For det tilfælde at der er justeringer eller ændringer af aktivitetsplanen, er det ikke forventet, at dette vil kræve lang sagsbehandlingstid. Der kan dog være et behov for at foretage høringer, hvis der er væsentlige ændringer, som kan

påvirke andre parter. Høringen har til formål, at afgørelsen, der træffes, sker på et tilstrækkelig oplyst grundlag.

Til 14.13

Bestemmelsen pålægger rettighedshaveren at rapportere årligt. Naalakkersuisut deler partens syn på, at det ikke er hensigtsmæssigt med kvartalsmæssige rapporter.

Til 14.14

Baggrunden for behovet for at dele oplysninger er udelukkende for at varetage sagsbehandlingen knyttet til koncessionen. Eksempelvis oplysninger om at der er modtaget en ansøgning, og hvor departementet indleder en nærmere dialog for afklare, om oplysningerne har betydning for det foreliggende plangrundlag, samt for at modtage vurderinger af bestande i området eller tilsvarende. Bestemmelsen skal ikke kunne bruges til at dele oplysninger med selvstyrejede virksomheder, der vil skabe en konkurrenceforvridning i markedet.

Til 14.15

Bestemmelsen er sat ind for at tydeliggøre, at rettighedshaveren ved ophør af koncessionen ikke kan efterlade bygninger, udstyr m.m. Hvis etablerede anlæg, bygninger etc. kan overdrages til anden part, er dette naturligvis at foretrække. Bestemmelsen skal også læses i lyset af, at rettighedshaverne kan have valgt at etablere anlæg på forskellig vis i forbindelse med de konkrete koncessioner. Der vil skulle foretages en afvejning af, hvor lang en varslingsperiode, der skal gives for at fjerne etablerede anlæg mv, baseret på, hvordan, og i hvilken grad, parten har etableret sig i området. Det skal dog også afvejes i forhold til om virksomheden er ved at ophøre, og Naalakkersuisut potentielt vil kunne stå i den situation at der ikke længere er et subjekt der kan gøres ansvarlig for forpligtelsen.

15. Grønlandsbanken skriver:

Høringsparten har leveret et høringssvar, der dækker over både indeværende forslag samt forslag til Inatsisartutlov om turistvirksomhed, om zoneinddeling m.v. for erhvervsmæssig virksomhed og begrænsning i adgang til visse områder. I det nedenstående tages der udgangspunkt i de kommentarer der retter sig mod forslag til Inatsisartutlov om koncessioner til turistydelser i udvalgte områder.

15.1 Høringsparten giver udtryk for, at det er formodningen, at målet for turismeudviklingen generelt i Grønland er:

- at opnå en betydelig vækst i turismeøkonomien,
- at sprede aktivitet til flere områder i Grønland,
- at sikre lokal værdiskabelse, og dermed
- at sprede værdiskabelsen til en større del af samfundet.

Parten giver udtryk for, at ovenstående vil medvirke til at udvikle samfundet og sikre den bedst mulige folkelige forståelse og opbakning bag turismeudviklingen. Det bemærkes, at væsentligheden af, at dette lykkes, er betydelig i lyset af, at der er foretaget meget betydelige investeringer i luftinfrastruktur med en betydelig forøgelse af Grønlands gæld. Investeringen skal dermed forrentes, og det skal ske med øget økonomisk aktivitet, hvor en betydelig vækst i turismen må være en afgørende faktor i, at dette lykkes.

Der gives udtryk for, at hvis der ikke sker en betydelig vækst i turismen, vil risikoen være, at lufthavnsinvesteringerne skal betales af den nuværende økonomiske aktivitet, til ulempe for alle i samfundet. Økonomisk vækst i turismen er derfor afgørende vigtig. Det er dermed væsentligt, at rammerne for udviklingen af turismeerhvervet sikrer, at der kan ske investeringer i hele værdikæden og i nye geografiske områder. Det er høringspartens vurdering, at denne nødvendige vækst ikke i tilstrækkeligt omfang kan ske uden tilførsel af kapital og know-how fra udenlandske investeringer og aktører i samspil med lokale aktører.

Høringsparten deler et stykke ad vejen det ovenstående mål med forslaget, men parten finder ikke, at instrumenterne til at nå dem er tilstrækkeligt effektive. Dertil mener parten, at forslaget risikerer at sætte spørgsmål ved Grønland som et egnet land til investering.

Parten giver udtryk for, at den ændring at en udenlandsk ejer lovligt kun kan eje maksimalt 33 % er at lovgive med tilbagevirkende kraft, og at dette kan skabe en generel usikkerhed om, at man kan indrette sig i tillid til gældende lovgivning. Parten fremhæver i den sammenhæng, at Naalakkersuisut synes at mene, at den væsentligste grønlandske forankring består i ejerskab. De bemærker i den sammenhæng, at det ikke er et krav, som parten finder i islandsk eller færøsk lovgivning. Parten tilføjer, at en grønlandsk forankring kunne også bestå i krav om ansættelse af lokal grønlandsk arbejdskraft eller krav om dokumenteret uddannelse og kompetenceløft af lokal grønlandsk arbejdskraft.

Det er for parten svært at se, hvorfor Grønland skal afskære sig fra risikovillig kapital fra udlandet ved at stille krav om, at investoren ikke kan eje mere end 1/3 af den investering, investoren har bidraget med 100 % af kapitalen til. Parten udtaler endvidere, at det samtidig må være et mål, at der foretages turismeinvesteringer i nye områder og mindre byer i Grønland, hvor der i dag ikke er nævneværdig turismeaktivitet. Det er partens opfattelse, at det næppe vil være realistisk at se lokale aktører starte op helt fra bunden uden et væsentligt samarbejde med en eksisterende aktør fra et andet område. Parten udtaler, at en begrænsning af

udenlandsk ejerskab dermed vil kunne udgøre en hindring for udvikling af turismen i nye områder.

I høringssvaret henviser parten til målsætningen om at ”fremme gunstige rammebetingelser” i ”overgangsstrategi på turismeområdet 2023-2024”.

Høringsparten mener dog ikke, at forslaget fremmer kunstige rammebetingelser, da forslaget kan mindske lysten til at investere i turismeudviklingen i Grønland, samtidig med, at der ikke er tilstrækkelig risikovillig kapital inden for Grønland til at realisere potentialet i turismeerhvervet.

- 15.2 Høringsparten er enig i, at turismeerhvervet i Grønland på sigt skal have hovedelement af beskæftigelse af lokale grønlandere. Til dette bemærker parten, at der er intet i den fremsatte lovgivning, der hindrer, at et grønlandsk ejet selskab udelukkende ansætter tilkaldt arbejdskraft, og dermed ikke tilfører Grønland et kompetenceløft eller arbejdspladser. Parten er af den opfattelse, at formelle krav om ejerskab ikke skaber det nødvendige kompetenceløft. Kompetenceløft vil kræve en længerevarende indsats, hvor Selvstyret vil nå længere ved at styrke samarbejdet mellem turismeaktørerne og uddannelsesinstitutionerne, der gør det muligt for lokal arbejdskraft at varetage forskellige turismerelaterede funktioner.
- 15.3 Partens generelle indtryk af inatsisartutloven er, at der er valgt en ”one size fits all”-model, hvor alle turismeaktiviteter skal lovreguleres. Men at der i forslaget benyttes ”i udvalgte områder”, hvilket indikerer en geografisk afgrænsning. At det giver god mening at uddele koncessioner til trofæjagt sådan, at der bliver taget højde for jagttryk og grønlandske fangeres legitime behov. Alligevel oplever parten at forslaget giver indtrykket af, at der skal søges om tilladelse og koncessioner til al turismepræget aktivitet.

Høringsparten udtaler at en del af turismeaktiviteterne i dag handler om sejlture med fiskeri, hvalsafari eller vandretur m.v. At det i disse situationer synes at være en tilstrækkelig begrænsning, at stille krav om et tilstrækkeligt stort fartøj og sikkerhedsforanstaltninger m.v. Efter partens opfattelse er koncessioner overdrevet i sådanne situationer. Men ved særlige oplevelsesture, f.eks. efter isbjørne, kan der formentlig være behov for andre tiltag. Det er også partens opfattelse, at det samme gælder, hvor der bliver anlagt ”permanente” teltlejre i fjordene.

- 15.4 Det er partens forståelse, at ”har haft folkeregisteradresse i Grønland i en samlet periode, der mindst omfatter de forudgående 5 år”, skal forstås som at personen skal have haft bopæl de seneste 5 år forud for ansøgningen. Parten giver udtryk for, at dette er ødelæggende for grønlandere, der har været på uddannelse uden for

Grønland, eller har haft ansættelse i udlandet, og gerne vil vende tilbage til Grønland.

Parten mener, at kravet om 5 års folkeregisteradresse skal udgå, sådan at de 2 lovforslag har identiske krav, eller blive omarbejdet til et grønlandsk tilknytningskrav ud fra en samlet vurdering.

15.5 Parten ønsker oplyst, om bemærkningerne til § 21 [nu § 20 flg.] hvor det fremgår en række satser, skal forstås som at det er tanker om at indføre en generel afgift på 130 kroner per person per døgn. Parten henviser her til at Færøerne har en afgift på 20 kroner per overnatning.

15.6 Parten finder det hensigtsmæssigt, at der lovgives i forhold til fremtidige aktører og ikke nuværende.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 15.1

Se bemærkningerne til 1.1.

Til 15.2

I udvælgelseskriterierne i den foreslåede § 10, er det relevant, i hvilken grad ansøgeren bruger lokal arbejdskraft og lokale leverandører. Derudover indeholder forslaget mulighed for at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om brug af lokal arbejdskraft og lokale leverandører. Naalakkersuisut deler ikke høringspartens syn om at rettighedshaveren uden videre kan besætte stillinger i virksomheden med udefrakommende arbejdskraft.

Til 15.3

Forslaget tager sigte på at regulere tildelingen af afgrænsede områder hvor der gives eneret til at udbyde nærmere bestemte aktiviteter mod betaling. Dette er netop for at rettighedshaveren kan udvikle særlige oplevelsesprodukter og kunne foretage større investeringer i tilknytning til dette.

Til 15.4

Se bemærkningerne til 1.1.

Til 15.5

Det er foretaget ændringer i udkastet. Afgiftsbestemmelserne er nu affattet i §§20-22. Ændringerne er gjort for at tydeliggøre at det er en afgift. Afgiften er fastsat til konkrete beløb. Det er ikke en overnatningsafgift. Beløbet på 130 kroner knytter sig til fastsættelsen af afgiften for betalingsfiskeri.

Til 15.6

Naalakkersuisut vurderer det ikke som hensigtsmæssigt, at inatsisartutloven kun skal sættes i kraft for nye rettighedshavere. Hvor lang overgangsperiode eksisterende rettighedshavere skal have til at omstille deres virksomhed afhænger af, hvor omfattende ændringerne er.

Naalakkersuisut vurderer, den fastsatte overgangsperiode er tilstrækkelig.

16. Departementet for Boliger og Infrastruktur skriver:

- 16.1 Parten bemærker, at definitionerne er mere fyldestgørende end den gældende lovs § 3. Dette anser parten som positivt. Men parten synes, det er gavnligt, hvis definitionerne stemmer overens med definitionerne i ”forslag til inatsisartutlov om turistvirksomhed, om zoneinddeling m.v. for erhvervmæssig virksomhed og begrænsning i adgang til visse områder”.

Høringsparten finder det positivt, at begreberne ”grønlandske leverandører” og ”grønlandske arbejdstagere” angår ikke-diskriminerende og saglige kriterier.

Parten finder det desuden positivt, at kriterierne i § 13, stk. 1 [nu § 10] til at fastsætte udvælgelseskriterier i forbindelse med udbud af koncessioner, er relevante, objektive og ikke-diskriminerende.

- 16.2 Parten har bemærkninger til § 19 [nu § 12] i forslaget, vedr. meddelelse af koncession til en person, der har haft folkeregisteradresse i Grønland i ”en samlet periode, der mindst omfatter de forudgående 5 år”. Parten bemærker i den sammenhæng, at det formodes, at der skulle stå ”sammenhængende”.

Derudover bemærker parten, at det kan have u hensigtsmæssige konsekvenser at udvide perioden til 5 år. Herunder at personer kan have behov for at skifte folkeregisteradresse i en periode, og hvor det kan synes drastisk, at personens ret til at drive koncessioneret virksomhed ophører. I forlængelse af dette bemærker parten, at det bør overvejes, hvilke u hensigtsmæssige konsekvenser det kan få, når § 19, stk. 2 [Kravet om, at rettighedshaveren skal opfylde vilkårene i hele koncessionsperioden, fremgår nu af § 4, stk. 2, andet punktum.] fastslår, at kravene i § 19, stk. 1 [nu § 12] skal være opfyldt i hele koncessionsperioden.

Parten foreslår, at der indsættes en bestemmelse som indrømmer undtagelse til kravet om opretholdelse af folkeregisteradresse i Grønland. Undtagelsen kan eksempelvis være i form af mulighed for at søge om dispensation ved behov for at skifte folkeregisteradresse i en periode.

De andre kriterier i § 19, stk. 1, nr. 2-5 [nu § 13] bemærker parten derimod er proportionale.

- 16.3 Høringsparten bemærker, at overvejelserne vedrørende § 19 [nu § 12] også gør sig gældende, i det omfang § 20 [nu § 13] henviser til § 19. Parten henviser i denne sammenhæng til, at der eventuelt indsættes en undtagelse eller dispensationsmulighed i forhold til kravet om folkeregisteradresse i Grønland i de forudgående 5 år.
- 16.4 Vedrørende at rettighedshaverens anvendelse af ”grønlandske arbejdstagere og grønlandske leverandører” skal indgå i aktivitetsplanen, finder parten, at dette er et væsentligt forhold at få belyst i en aktivitetsplan og finder samtidig, at bestemmelsen er saglig og ikke-diskriminerende.
- 16.5 Vedrørende den foreslåede overgangsperiode bemærker parten, at den fysiske eller juridiske person selvsagt ikke har mulighed for at komme i overensstemmelse med bopælskravet om 5 år sammenhængende bopæl i Grønland inden den 1. januar 2026.
- 16.6 Derudover har parten indsat en række tekstnære kommentarer i selve forslaget.

Ressortdepartementets bemærkninger:

Til 16.1

Det er forsøgt at sikre, at der er ensartede termer, hvor det er muligt. Der er dog ikke helt sammenfald mellem definitionerne i de 2 love, da de regulerer 2 forskellige forhold.

Til 16.2

Naalakkersuisut har tilpasset ordlyden på baggrund af partens bemærkning.

Derudover henvises det til 1.1.

Til 16.3

Se bemærkningerne til 1.1. Desuden bemærkes, at der i forslaget nu er indsat en dispensationsbestemmelse i § 8, der gør det muligt for Naalakkersuisut i særlige tilfælde at dispensere fra kravene i §§ 12-15 og §§ 17-18 samt bestemmelser fastsat i medfør af forslaget.

Til 16.4

Giver ikke anledning til bemærkninger.

Til 16.5

Se bemærkningerne til 1.1.

Til 16.6

De tekstnære kommentarer i forslaget er i væsentlig grad indarbejdet i forslaget.